

MANDSOPDÆKNING

En undersøgelse af kvindelige atleters position i dansk sportsjournalistik

Journalistik
Efterårssemester 2017
Roskilde Universitet

Gruppe:

Anders Christian Hovgaard	57867
Casper Bojsen Dalsten	57128
David Bruno Erland	57256
Jacob Christian Quvang	57863
Mikkel Führ Nielsen	57982

Vejleder: Martine Bentsen

Antal anslag: 81.342

Resumé

Hvor ofte optræder kvindelige atleter i sportssektionerne i BT, Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Politikens trykte aviser, og hvordan portrætteres de? Det er spørgsmålene, som undersøgelsen vil besvare ud fra en hypotese om, at bedre sportslige resultater fører til større mediedækning. Projektet vil sammenligne dets resultater med Laura Madsens lignende undersøgelse fra januar 2017, *Kvinder dømt ude*, for at se, om der er sket en udvikling i mediernes dækning af kvindelige atleter. Spørgsmålet besvares ved hjælp af en kvantitativ indholdsanalyse i et forsøg på at afdække, hvor meget kvindelige atleter er repræsenteret i sportssektionerne i 2017. Undersøgelsen konkluderer, at der er sket en stigning på 47 % i antallet af artikler omhandlende kvindelige aktører i forhold til Laura Madsens speciale, hvor artiklerne omhandlende kvindelige atleter er steget fra 7 % til 10,3 %. Derudover giver undersøgelsen et indblik i, hvordan aviserne fremstiller kvindelige udøvere ud fra teori om køn i medier. Overordnet kan det siges, at de artikler omhandlende kvinder, der har været udvalgt til en kvalitativ analyse, ikke i samme grad som teorien påstår vægter fysisk præstation over sportslige præstationer. Projektet afsluttes med en diskussion om hvilke parametre, der kan forklare kvindernes position i sportsjournalistikken.

Abstract

How often do female athletes appear in the sports sections of the printed newspapers BT, Ekstra Bladet, Jyllands-Posten and Politiken, and how are they portrayed? These are the questions this project wants to answer, based on a hypothesis that improved sporting performances results in higher media coverage. The project will compare its results to Laura Madsens project from January 2017, *Kvinder dømt ude*, to see if there has been a development in the media's coverage of the female athletes. The question will be answered with a quantitative content analysis in an attempt to uncover how much female athletes are represented in the sport sections. The project concludes that there has been an increase of 47 % in the number of articles with female athletes in focus compared to Laura Madsens master thesis. The articles about female athletes have increased from 7 % to 10,3 %. Furthermore the project tries to give an insight on how the printed newspapers portraits the female athletes from a theoretical point of gender in the media. In general it can be said that the articles about women that has been chosen to a qualitative in-depth analysis not in the same way as the theory claims chose physical performance above sports performances. The project ends with a discussion about which parameters that can explain the position the women have in sports journalism.

Indholdsfortegnelse

1.0 Problemfelt.....	6
1.1 Forskerens position	8
2.0 Metode	10
2.1 Kvantitativ indholdsanalyse	12
2.2 Sampling	13
2.3 Kodningskategorier.....	14
2.4 Kvalitativ indholdsanalyse	16
3.0 Teoretisk ramme.....	17
3.1 Sportsjournalistik som genre	17
3.2 Portrættering.....	19
3.2.1 Kønnen i medierne	19
3.2.2 Kournikova-syndromet.....	20
3.2.3 Sexisme og stereotypisering.....	20
4.0 Kvantitativ analyse.....	21
4.1 Dækning af mænd og kvinder	22
4.2 Fodboldens monopol - Wozniacki bryder billedet.....	24
4.3 Fravær af kvindelige trænere og eksperter	26
4.4 Ritzaus betydning for længde og antal af kilder	27
5.0 Kvalitativ analyse.....	29
5.1 Graviditet og sportslig påvirkning.....	30
5.2 Når privatlivet påvirker sportslige præstationer	31
5.3 Mandlige på banen.....	31
5.4 Kvindelige i privaten.....	32
5.5 Mændene taler på egne og kvindernes vegne.....	33
5.6 Wozniacki-syndromet.....	35
5.6.1 Tennisdarlingen	36
5.6.2 Sex sælger - men ikke i sportssektionerne	36
5.6.3 Wozniacki versus Magnussen.....	38
5.6.4 Diskussion af Wozniackis position	39
5.7 Mediernes dækning af landsholdskonflikten	40
6.0 Egne artikler	41
6.1 Læsevejledning til artiklerne.....	41
6.2 Artikel 1	43

6.3 Artikel 2	46
6.4 Artikel 3	50
6.5 Artikel 4	53
6.6 Artikel 5	56
7.0 Diskussion	59
8.0 Konklusion.....	62
9.0 Litteraturliste	63

Modeloversigt

Tabel 1: Sammensatte uger

Tabel 2: Antal af artikler fordelt på medier

Model 1: Dækning af aktører fordelt på køn

Model 2: Kildebrug fordelt på køn

Model 3: Fordeling af mænd og kvinder ud fra sportsgren

Model 4: Kildedefunktion Mænd

Model 5: Kildedefunktion Kvinder

1.0 Problemfelt

I et demokratisk samfund findes en lang række forestillinger om, hvilken rolle pressen skal indtage. Der findes således ikke et enkeltstående ideal for, hvilke kilder medierne bør inddrage. Et klassisk ideal er dog, at dagspressen skal forsøge at afspejle samfundet repræsentativt, og nyhedsjournalistikens valg bør derfor være præget af mangfoldighed og pluralisme. (Skovbjerg og Jørgensen, 2006: 19-20). Vi vurderer, at denne dækning også vedrører aktører og emner for at imødekomme en repræsentativ afbildning.

Danmarks Idrætsforbund¹ har mere end 1,9 millioner medlemmer, hvoraf 42 % af dem er kvinder (Danmarks Idrætsforbund, 2017). Derudover er der mange danskere, som motionerer uden at være medlem i en af DIF's foreninger. På den baggrund er det tydeligt, at sport præger danskernes bevidsthed og hverdag. Alligevel er kvindelige atleter markant og konstant underrepræsenteret i mediernes sportsdækning (Kane, 1996: 103). Laura Madsens speciale, *Kvinder dømt ude*, fra januar 2017 er den seneste undersøgelse på området. I perioden fra efteråret 2015 til foråret 2016 omhandlede 7 % af artiklerne kvindelige atleter (Madsen, 2017: 36). Dette kan være problematisk, idet medierne er med til at facilitere hvem og hvad, der har værdi, status og magt, hvilket er de forhold, som læserne indprenter (Kane, 1996: 107).

Sportsjournalistikens indhold kritiseres for at have et stort fokus på sportslige resultater og præstationer (Toft, 2012: 28). Dertil beskriver Linda K. Fuller og Gertrud Pfister, at når kvinderne portrætteres i sportsjournalistikken, er de ikke atleter på lige fod med mænd. Således beskrives de kvindelige atleter gennem stereotype kvindelige kønsideal, og deres privatliv samt fysiske attraktion præger fremstillingen (Pfister, 2004: 13).

Ser vi på årene 2016 og 2017 har danske kvindelige idrætsudøvere for alvor triumferet. For første gang nogensinde i dansk idrætshistorie formåede de danske kvinder at vinde flere OL-medaljer sammenlignet med deres mandlige kollegaer ved legene i 2016. 13 medaljer vandt Danmark i alt, og heraf var otte af disse medaljer vundet af kvinder. Det er til trods for, at der ved legene deltog markant flest mandlige idrætsudøvere (Bentsen, 2016).

¹ Danmarks Idrætsforbund vil i projektet blive skrevet som DIF

Året efter, i sommeren 2017, vandt det danske kvindelandshold i fodbold en sølvmedalje ved EM-slutrunden i Holland, alt imens at det danske herrelandshold ikke har deltaget i en slutrunde siden 2012. Samtidig opnåede Caroline Wozniacki sin bedste placering på verdensranglisten i tennis siden 2011, da hun ved udgangen af 2017 indtog en tredjeplads (Hemmer-Hansen, 2017).

Trods gode sportslige præstationer af danske kvindelige udøvere, kan man diskutere, om kvaliteten af sporten og de dertilhørende præstationer er et aspekt i mediedækningen. En påstand kan være, at mændene får mere omtale, fordi kvaliteten af sporten er højere, når mændene dyrker den. Et aspekt, som den kvindelige journalist Tina Müller tidligere har fremlagt for Euroman:

“Den største fordom, mænd har om kvindefodbold, er, at det er kedeligt og langsomt. Der er ingen grund til at pakke det ind. Jeg har dækket pokalfinaler og DM-finaler i kvindefodbold, og det går langsommere end herrekampene” (Martinez, 2016).

Alligevel blev kvindelandsholdets sejr over Norge i EM-semifinalen set af næsten 1.5 millioner danskere, hvilket gjorde kampen til den mest sete fodboldkamp i 2017 (Ingvorsen, 2017). Spørgsmålet er dertil, om der ikke er grundlag for mediedækning af kvindesport?

Ud fra kvindernes seneste sportslige præstationer og sportsjournalistikens resultatfokus opstiller vi en hypotese om, at forbedrede sportslige resultater fra kvindelige idrætsudøvere vil betyde mere spaltepads og flere kvindelige kilder i sportssektionerne. Dette projekt vil med en ny undersøgelse forsøge at finde frem til, om der er sket en ændring i repræsentationen af kvindelige atleter i de trykte avisers sportssektioner. Vi er dog bevidste om, at flere parametre er styrende for hvem og hvad, der får spaltepads i avisernes sportssektioner. Disse vil løbende blive diskuteret.

Projektet stiller hypotesen over for tidligere resultater af kvindernes spaltepads ved Laura Madsens speciale, *Kvinder dømt ude*, fra januar 2017 og Ditte Tofts danske bidrag til *Internati-*

*onal Sports Press Survey*² fra 2011. Vi undersøger de kvindelige atlethers repræsentation og fremstilling i sportssektionerne fra BT, Ekstra Bladet, Politiken og Jyllands-Posten. Det fører hen til projekts problemformulering, der lyder:

Hvordan er repræsentationen af kvindelige atleter, og hvordan er de fremstillet i danske avisers trykte sportssektioner?

Vi vil besvare denne problemformulering i to dele og undersøge, hvor meget kvinder er repræsenteret, men også hvordan de bliver portrætteret. Til besvarelse af projektets problemformulering har vi opstillet i alt tre underspørgsmål, der ved hjælp af både kvantitative og kvalitative metoder skal være med til at give et billede af kønsrepræsentationen og portrættingen af kvindelige atleter i danske mediers sportsdækning anno 2017.

- *Hvad kendetegner sportsjournalistikken og fremstillingen af kvindelige udøvere indtil nu?*
- *Hvor meget er kvindelige atleter repræsenteret i sportssektionerne, og er der sket en udvikling i 2017?*
- *Hvordan kommer kønslige stereotypiseringer til syne i sportsektionernes fremstilling af kvindelige atleter i 2017?*

Undersøgelsens resultater vurderes løbende for at kunne diskutere, hvilke parametre der kan forklare kvindernes position i sportsjournalistikken.

1.1 Forskerens position

Ifølge den amerikanske kønsforsker Rosalind Gill kommer det ikke som en overraskelse, at de fleste nyheder er lavet af mænd, handler om mænd og er skrevet til mænd (Gill, 2007: 114). Det er vigtigt at påpege, at Gills konklusion vedrører nyhedsjournalistik og ikke sportsjournalistik. Dette kan vanskeliggøre at sammenligne sportssektionerne direkte med nyhedssektionerne. Vi antager dog, at det højst sandsynligt også hænger sådan sammen i sportssektionerne, baseret på de resultater tidligere undersøgelser har vist. Nemlig at de i høj grad skriver om

² International Sports Press Survey fra 2011 vil fremover blot blive henvist til som ISPS

mænd. Lignende undersøgelser har primært været foretaget af kvindelige forskere, og derfor skiller vi os ud, da vi er fem mænd, som laver undersøgelsen. Om det har en betydning i forhold til vores undersøgelse, har vi vanskeligt ved at give et entydigt svar på. De kvindelige teoretikere Linda K. Fuller og Gertrud Pfister, som er vores bærende teoretikere i forhold til mediernes portrættering af kvinder, har tidligere undersøgt kvinders rolle i sportsjournalistikken kritisk. Det kritiske syn tager vi med i undersøgelsen, men vi kan kun spekulere på, om vores syn på problemstillingen ville være anderledes, hvis vi var kvinder.

Vores kvantitative undersøgelse bygger på en forestilling om, at den kvindelige repræsentation i sportsjournalistikken kan findes ved objektiv reproducerbar optælling, hvor det er muligt at udelukke vores mandlige forforståelser i resultaterne. Dermed vurderer vi også, at de forrige empiriske kvantitative undersøgelser af kvindelige forskere er bygget på værdifrihed, og derfor kan deres resultater verificeres empirisk ved en sidestilling af vores undersøgelse (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 401). Eksempelvis må en optælling af, hvor mange artikler, der handler om henholdsvis mænd og kvinder, betegnes som en objektiv optælling. Men vurderingen af hvor meget kønnet vægter, i forhold til en sportslig præstation, er subjektiv og vanskelig at kode for.

Vores indgangsvinkel til denne undersøgelse er, at vi kan sætte vores køn udenfor betydning. Spørgsmålet er dog, om dette kan og har kunnet lade sig gøre i de tidligere undersøgelser, eller om kønnet alligevel ubevidst spiller en rolle og dermed kan differentiere vores undersøgelse fra de tidligere. I så fald er det en erkendelse af, at vores køn og forankrede forforståelser om sport kan spille en afgørende rolle for undersøgelsen. Netop på dette punkt konfronterer hermeneutikken den positivistiske skole, idet fortolkningerne altid vil være forskellige som følge af forskerens forforståelser. På den måde vil den videnskabelige tiltro til metodisk værdifrihed og neutralitet være selvbedrag (Juil og Pedersen, 2012: 128). Projektgruppens mandlige køn og forforståelser har ud fra dette perspektiv indflydelse på vores interesse-spørgsmål, formidling og fremstilling (Ibid., 129).

Vores indgangsvinkel til problemstillingen og den eksisterende forskning af sportsjournalistikken er, at vores køn adskiller sig fra de forhenværende undersøgelser. Dertil har vi intet bagvedliggende incitament for at kritisere kønsdiskrimination eller fremhæve ligestilling.

Men om vores mandlige køn er med til at gøre forskningen neutral eller modstridende fra de tidligere undersøgelser kan diskuteres.

I forlængelse er denne erkendelse af vores deltagende rolle, position og viden samtidig en forudsætning for, at vi kan forstå de drivende kræfter i forskningsfeltet og på sidelinjen (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 71). Dertil kan man anskue vores forhold til køn og normer, at køn ikke er noget, vi er eller har, men noget vi producerer og gør.

“Gender is constantly created and re-created out of human interaction, out of social life, and it is the texture and order of that social life ... it depends on everybody constantly doing gender” (Pfi-ster, 2004: 10).

Man kan diskutere, om vi ikke blot er med til at reproducere de eksisterende forestillinger, idet vi kan risikere at gøre køn til en aktiv handling, sådan at det får betydning i projektet (Pfi-ster, 2004: 10).

2.0 Metode

I følgende afsnit redegør vi for de metoder, som vi benytter til at give et billede af, hvordan kvinder repræsenteres i dansk sportsjournalistik. Projektets problemformulering besvares ved mixed methods, altså en kombination af et kvantitativt og kvalitativt design. Første del besvares ud fra en kvantitativ indholdsanalyse for at skabe et overblik og en forklaring af, kvindernes repræsentation i de trykte avisers sportssektioner. Den anden del besvares ved en kvalitativ analyse, hvor vi dykker ned og udforsker enkelte artikler for at finde frem til, hvordan der skrives om kvinderne. Det er vigtigt at påpege, at projektet ikke præsenterer ændringsforslag til repræsentationen, men i stedet bidrager med en forståelse af hvilke parametre, der har betydning for, hvordan billedet ser ud (Jæger, 2016: 301).

Første del af problemformuleringen omhandler, hvor meget kvinder repræsenteres i dansk sportsjournalistik. Dertil er opgaven baseret på et forklarende forskningsdesign, hvor vi benytter en kvantitativ indholdsanalyse, der skal give et systematisk overblik over et større datasæt, således at vi kan finde frem til, hvor meget spalteplads kvinder får i sportsjournalistik-

ken (Eskjær og Helles, 2015: 16, Jæger, 2016: 309). Til det har vi udarbejdet et kodningskema med en række kategorier, der er blevet undersøgt i fire danske aviser: BT, Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Politiken. For at gøre projekt sammenligneligt og højne reliabiliteten har vi udvalgt samme aviser, som der undersøges i Laura Madsens speciale. Ditte Toft danske bidrag til ISPS inddrager Berlingske og Fyens Stiftstidende. Disse aviser undlader vi, og det er vi opmærksomme på, når vi sammenligner.

Den kvantitative analyse skal afdække og forklare mediernes dækning af sport. Disse resultater skal danne dokumentation og baggrund for en efterfølgende kvalitativ analyse af artiklernes indhold, der er et udforskende design (Jæger, 2016: 309). Den kvalitative analyse skal bidrage med et mere nuanceret billede. Den skal vise det egentlige billede af mediernes fremstilling af kvindelige idrætsudøvere og den sociale virkelighed. Dette er netop et af argumenterne for kombinationen af kvantitative og kvalitative metoder (Eskjær og Helles, 2015: 126). Vores metodiske valg er ikke styret af et ontologisk udgangspunkt, men af brugbarhed i forhold til vores konkrete undersøgelse. Vi forkaster altså paradigmet om, at kvantitative og kvalitative metoder ikke kan kombineres (Ibid.: 302-305).

Formålet med undersøgelsen og mixed method-designet er at finde frem til, om repræsentationen af kvindelige atleter i de danske mediers sportssektioner har ændret sig i takt med den seneste tids resultater. Analysen skal undersøge repræsentationen samt fremstillingen. Efterfølgende diskuteres de parametre, der former sportsjournalistikken. Projektets forklarende og udforskende design samt diskussion er vores forsøg på at arbejde løsningsorienteret, som er en naturlig del i mixed methods (Jæger, 2016: 309). Vi er dog bevidste om, at vores undersøgelse og diskussion ikke vil give et endegyldigt svar på, hvad der skal til for at ændre den aktuelle repræsentation af mænd og kvinder i de danske sportssektioner, og om det nødvendigvis skal løses.

I projektet afgrænser vi os fra alt nyhedsindhold, der placerer sig uden for avisernes sportssektioner. Der kan af og til findes sportsrelateret indhold uden for disse, men vi ønsker kun at kode artikler, der af medierne er blevet defineret som sportsnyheder.

Undersøgelsen har udelukkende fokus på trykte aviser. Det betyder, at de elektroniske medier og deres online-nyheder ikke inddrages i vores dataindsamling. Ligeledes afgrænser vi os fra at analysere tv-indslag vedrørende sport. Yderligere afgrænsninger præsenteres løbende i metode-afsnittet, mens betydningen af disse også vil blive diskuteret.

2.1 Kvantitativ indholdsanalyse

“En af fordelene ved kvantitativ indholdsanalyse er netop, at man kan danne sig et repræsentativt overblik over store mængder af kommunikationsindhold uden at skulle se på hele indholdet” (Eskjær og Helles, 2015: 10).

Artikler i sportssektioner er kvalitativt materiale, men ved en modellering kvantificerer vi dem til statistisk data, som vi kan bruge til at få svar på hvilke og hvor mange kilder, der citeres i avisernes nyhedsdækning af et givent emne, sporten (Eskjær og Helles, 2015: 10, Jæger, 2016: 14). Derudover ønsker vi også delvist at se på afsenderen i forhold til, om der er en forskel i, om artiklerne har en mandlig eller kvindelig byline, samt om det har en betydning, at artiklerne kommer fra Ritzau og ikke en af avisernes egne journalister.

I forhold til artiklernes indhold og de kodninger vi opstiller, er begreberne manifest og latent indhold relevant at se nærmere på. Manifest indhold omfatter indholdselementer, der er entydigt identificerbare. Det kan eksempelvis være artiklens længde og antallet af kilder (Eskjær og Helles, 2015: 13). Vores kodninger er primært bygget op omkring det manifeste indhold i artiklerne, mens der også vil være enkelte mere latente indholdselementer, der ligger mellem linjerne og kræver en subjektiv vurdering (Ibid.). Her er det særligt kodningskategorien, vi har kaldt ‘kildens funktion’, der omhandler, hvorvidt kilden agerer enten part-, case- eller ekspertkilde. Derudover har vi opstillet en kategori om artiklens fokus, der modsat manifest indhold er subjektiv, når vi vurderer, om artiklens indhold fokuserer primært på sportslige resultater eller er mere personorienterede.

I den forbindelse skriver Eskjær og Helles: *“Hvis indholdsanalysen skal være systematisk og velegnet til statistisk beregning, må der ikke herske tvivl om, hvorvidt noget rent faktisk er tilfældet (er tilstede i kommunikationen) eller ej”* (Eskjær og Helles, 2015: 14).

I forlængelse heraf henvises til Ole R. Holsti, der pointerer, at så længe et indhold kan defineres, identificeres og kodes systematisk, så kan det også gøres til genstand for en kvantitativ indholdsanalyse (Ibid.), og det er denne definition, som vi i projektet læner os op ad. Et krav er dog i denne forbindelse, at de resultater, vi kommer frem til, skal kunne replikeres og dermed bruges til valide konklusioner. Det er forsøgt sikret ved at lave en pilottest. Her sikrede vi, at vi forstod kodningskategorierne ens i praksis og ved at komme frem til de samme resultater. Samtidig er alle artikler blevet kodet af minimum to personer.

2.2 Sampling

Vi har så vidt muligt ønsket at undgå store internationale sportsbegivenheder, og derfor er der taget højde for sådanne begivenheder. Det ligger til grund for beslutningen om at vælge perioder i foråret og efteråret, da de største slutrunder inden for fodbold og håndbold finder sted om sommeren eller tæt på jul. *"It is thus important, when deciding on a sampling plan, to be aware of the cycles and seasonal variations which characterise much media coverage"* (Hansen m.fl., 1998: 102-103). Selv med dette in mente vil der selvfølgelig altid være begivenheder, der præger resultaterne i sådanne undersøgelser.

Vi har fundet frem til samplingen af artikler, gennem det Helles og Eskjær kalder for sammensatte uger. Det gøres for at opnå et repræsentativt udsnit af mediedækningen (Eskjær og Helles, 2015: 65). I projektet koder vi for to sammensatte uger i 2017 for at få et mere generelt billede og ikke et sammenhængende forløb, der kan risikere at være atypisk for den generelle dækning (Hansen m.fl., 2009: 75). Med denne undersøgelse er vi opmærksomme på, at samplingen ikke vil give det fulde retvisende billede af sportssektionerne. I så fald skulle undersøgelsen inddrage alle sportsartikler fra alle medier i løbet af 2017.

Forår 2017	Efterår 2017
Mandag d. 20 marts	Mandag d. 2 oktober
Tirsdag d. 28 marts	Tirsdag d. 10 oktober
Onsdag d. 5 april	Onsdag d. 8 oktober
Torsdag d. 13 april	Torsdag d. 26 oktober
Fredag d. 21 april	Fredag d. 3 november
Lørdag d. 29 april	Lørdag d. 11 november
Søndag d. 7 maj	Søndag d. 29 november

Sportssektionerne til den kvantitative indholdsanalyse er fundet gennem en søgning på Info-media. Vi har anvendt en søgningskode, der giver adgang til alle artikler i de respektive avisers sportssektioner, og dernæst har vi søgt ud fra ovenstående datoer. I forhold til projektets validitet lavede vi på forhånd en lignende søgning på to datoer, hvor vi havde de fire pågældende aviser til rådighed i fysisk form. Her bekræftede vi, at alle avisens artikler også kom frem i forbindelse med søgningen i artikeldatabasen.

2.3 Kodningskategorier

Som nævnt omhandler første led i projektets problemformulering en belysning af, hvor meget kvinder er repræsenteret i de danske avisers sportssektioner. I denne indholdsanalyse kodes nominelle variabler, der ikke kan rangordnes (Hussain, 2016: 235). Til denne besvarelse vil vi i den indsamlede empiri kode følgende kategorier:

- Dækning af mænd eller kvinder - Her afdækkes, hvilket køn artiklernes sportslige aktører har. En aktør er ikke nødvendigvis lig med en kilde.
- Sportsgren - Her afdækkes, hvilke sportsgrene der indgår i mediernes sportsdækning. Dette kan spille en rolle, hvis der knyttes særlige sportsgrene til mænd og kvinder.
- Byline - Her afdækkes, hvor mange mandlige og kvindelige journalister der står bag de udvalgte artikler, for at undersøge om der en sammenhæng mellem forfatter og indhold.
- Artiklernes længde - Her kategoriseres der efter antal af ord i en artikel.

- Foto - Her afdækkes, om der er forskel i, hvor stor en andel af henholdsvis kvindelige og mandlige kilder, der har et billede eller en illustration tilknyttet en artikel.
- Artiklernes fokus - I denne kategori afdækkes, om artiklerne er resultatorienteret, personorienteret, har fokus på begge eller andet.
- Kildens navn, position og køn - Her afdækkes, hvilket køn kilderne har, men også deres titel (spillere, trænere eller andet) afdækkes.
- Kildens funktion - Her afdækkes, om kilden indtager en rolle som ekspert, parts-, eller erfaringskilde i artiklen.

En række af disse kategorier kræver yderligere udfoldelse. Disse definitioner har været vigtige i forhold til sikringen af konsistente kodninger og dermed også både undersøgelsens validitet og reliabilitet.

I forhold til dækningen af en bestemt sportsgren, skelner vi ikke mellem danske og internationale præstationer, mens vi heller ikke koder efter aktørernes/aktørernes nationalitet.

Vi har valgt at kode artikler og noter fra nyhedsbureauet Ritzau. Årsagen er, at medierne har taget et aktivt valg i forhold til at inddrage disse. Samtidig er det et fravalg, idet de ikke selv har valgt at skrive den. Derfor er det interessant, hvorvidt kvindelige eller mandlige atleter repræsenteres i artikler fra Ritzau. Derfor vil feltet med byline i flere tilfælde blive udfyldt med Ritzau. Samtidig er der enkelte steder med tomme felter, fordi journalistens navn ikke er noteret, eller der står en forkortelse, som ikke tilkendegiver journalistens køn.

I forhold til kilderne har vi valgt både at medregne de kilder, som journalisterne selv har talt med, men også kilder, som journalisterne citerer andetsteds fra. Disse giver stadig et billede af hvilke køn og hvilke typer af kilder, som får spalteplads.

I forhold til kildens funktion er en teoretisk definition nødvendig. Partskilder har en egeninteresse i en given historie. De ønsker ofte at fremme et bestemt budskab og sløre eventuelle mangler (Kramhøft, 2003: 119). I vores artikler er det primært udøvere, trænere og klubpersoner, vi vil kategorisere som partskilder. De indtager en partisk rolle, da de er kontraktuelt bundet til en forening, som kræver, at de varetager disses interesser.

Ekspertkilder har en specifik viden inden for et bestemt område. Eksperten forventes at anske en sag med overblik. De er ikke involveret i en given problemstilling, og deres udsagn vil derfor sjældent være afsendt med en bestemt hensigt (Ibid.: 118). I vores udvalgte artikler vil det ofte være tidligere udøvere eller andre journalister, der kodes som eksperter.

Erfaringskilder har oplevet en bestemt begivenhed selv, og kan bidrage med erfaringer, som har relevans i forhold til historiens kontekst (Handgaard m.fl., 2013: 99). De erfaringskilder, der optræder, er oftest fans eller tidligere udøvere, og det giver et begrænset antal af erfaringskilder. Generelt kan det være problematisk i forhold til en kvantitativ indholdsanalyse at kode efter kildens funktion, da kodningen her er en subjektiv vurdering.

2.4 Kvalitativ indholdsanalyse

Eskjær og Helles skriver, at den kvantitative indholdsanalyse ofte i praksis kombineres med en kvalitativ tematisk analyse (Eskjær og Helles, 2015: 130), og det er det samme, vi gør i dette projekt. Det kaldes for integreret indholdsanalyse, hvilket kan gøres på mange forskellige måder. Der er i vores tilfælde tale om en form for metodisk triangulering, da vi undersøger de samme tekster, når vi krydstjekker de kvantitative fund med kvalitative analyser (Ibid.: 131). Denne kvalitative analyse har sit udspring i vores teori, som inddrager David Rowes beskrivelse af sportsjournalistikken, samt Linda K. Fuller og Gertrud Pfisters teoretiske iagttagelser om fremstillingen af kvindelige atleter.

Rent metodisk har vi valgt at udføre en mere dybdegående genlæsning af samtlige artikler, der omhandler kvindelige idrætsudøvere. Heraf er en række enkelte artikler blevet udvalgt og analyseret ud fra den redegjorte teori om portrættering af kvindelige atleter - her er blandt andet fokus på begreberne seksualisering, marginalisering og stereotypisering. Denne del af analysen vil blive tematisk opdelt ud fra de iagttagelser, vi har gjort i den tekstnære analyse af artiklerne³. Løbende inddrages empiriske udpluk til eksemplificeringer af den kvantitative repræsentations resultater.

³ Informationer som artiklernes dato, avis, byline m.m. fremgår af bilagsliste og kodningsskema, men vil ikke blive noteret, hver gang vi benytter citater eller henviser til en artikel.

3.0 Teoretisk ramme

Vi vil i følgende afsnit præsentere projektets teoretiske ramme, der består af sportsjournalistikens genrekarakteristik samt teorier om portrættering af kvinder i selvsamme.

3.1 Sportsjournalistik som genre

Vi vil i dette afsnit redegøre for sportsjournalistikens position og adskillelse fra andre nyhedsgenrer. Det sker med teoretisk afsæt i David Rowes artikler *Sports journalism - Still the 'toy department' of the news media?* og *Fourth estate or fan club? Sports journalism engages the popular* samt rapporten *Idræt i avisen* af Ditte Toft. Disse er empirisk baseret på baggrund af ISPS' undersøgelser fra henholdsvis 2006 og 2011.

Professor David Rowe, sportsjournalister selv og andre kalder sportsjournalistikken for nyhedsmediernes legetøjsafdeling. *"That is, in a place dedicated to fun and frivolity, rather than to the serious functions of the fourth estate"* (Rowe, 2007: 385). Det er en genre, der opererer et sted mellem aktuelt nyhedsstof og kendis-underholdning (Rowe, 2005: 125), men som samtidig ikke bør fritages for at blive underlagt de samme kvalitetskriterier som andre journalistiske genrer (Rowe, 2007: 85). Derfor *"arbejder sportsjournalisterne i et journalistisk spændingsfelt, hvor formidling af oplevelser, fascination og underholdning sker parallelt med oplysende og argumenterende journalistik"*, skriver Kirsten Frandsen, lektor i medievidenskab ved Aarhus Universitet (Toft, 2012: 15). Denne balance mellem saglig journalistik og underholdning tipper ifølge Ditte Toft, også i skriftlige medier, over mod underholdning, hvor der er de største kommercielle interesser (Ibid.). Der er stor vægt på underholdning og kommercielle interesser, hvilket betyder, at den skriftlige sportsjournalistik adskiller sig væsentligt fra andre nyhedsgenrer på flere områder.

Kravet om journalistisk objektivitet bliver ofte ikke opfyldt, da sportsjournalister lader sig begejstre eller skuffe over udøvernes præstationer (Rowe, 2005: 126). Dette ses eksempelvis, når landshold deltager i internationale slutrunder, men også når nationale udøvere som Caroline Wozniacki eller Kevin Magnussen viser sig frem på den internationale sportsscene.

Ydermere indeholder 25,8 % af alle sportsartikler i Danmark, ifølge ISPS fra 2011, mere end en kilde, mens 36,1 % har nul kilder og 38,2 % har en enkelt (Toft, 2012: 36). Forfatteren selv eller kilden får i tre ud af fire artikler lov at stå uimodsagt, hvilket kan gå ud over objektiviteten og muligheden for at arbejde kritisk. Yderligere er 72,6 % af alle kilderne enten udøvere, trænere eller talspersoner for disse eller deres klub (Ibid.: 38). I praksis kan det betyde, at journalisten kan være afhængig af et godt forhold til disse enkeltpersoner, der samtidig vanskeliggør kritisk journalistisk arbejde. På den anden side i det medierede aktørforhold mellem journalister og udøvere, er udøverne meget bevidste om, at de er deres eget produkt, og at de til enhver tid kan lukke af, hvis en journalist eller et medie er for kritiske (Rowe, 2005: 128-129).

Det store fokus på kommercielle interesser kan også hæmme den kritiske sportsjournalistik, da sport og medier arbejder stadig tættere sammen og dermed får flere sammenfaldende interesser. Medialiseringen og kommercialiseringen i sportsverden har resulteret i et gensidigt afhængighedsforhold, hvor markedsføring af atletens image og synlighed over for sponsorer sker gennem medierne, alt imens journalisterne sælger historier om de store sportsnavne (Rowe, 2005: 135-136).

I forhold til nyhedskriterierne har sportsjournalistikken særligt stor vægt på fascination (Toft, 2012: 57), identifikation (Rowe, 2005: 127) og aktualitet (Toft, 2012: 28). Sidstnævnte ses eksempelvis ved, at 77,9 % af de danske artikler i ISPS fra 2011 omhandler rene sportslige præstationer i form af optakter, kamprapporter og efterbehandling (Ibid.). Der udelukkes således plads til baggrundsartikler, dybdegående eller kritiske artikler om eksempelvis sportspolitik eller sportsøkonomi. Ifølge Rowe skrives disse artikler ofte af andre end sportsjournalister, da de er bedre til at håndtere komplicerede sager og ikke på samme måde har et forhold til kilderne på spil (Rowe, 2005: 129).

Fascinationen og identifikationen kommer til syne på den måde, hvorpå journalistikken behandler udøverne, der bliver ophøjet til berømtheder, hvis personlige liv bliver fulgt tæt på linje med andre berømtheder (Ibid.: 127-129). De største stjerner transcenderer sportsverdenen og overgår til at være berømtheder, som også i medierne følges uden for sportssektionen, særligt på nationalt niveau, men for nogle også internationalt (Ibid.).

3.2 Portrættering

I følgende afsnit vil vi redegøre for teoretiske perspektiver af kvinders portrættering og sexificering i sportsjournalistikken. Afsnittet vil tage udgangspunkt i Gertrud Pfisters tekst *Salg af Kroppen* fra 2004. Derudover vil der være en generel empirisk redegørelse for portrætteringen af kvindelige atleter, som Linda K. Fuller har beskrevet i bogen *Sport, Rhetoric and Gender* fra 2006.

3.2.1 Kønnen i medierne

Medierne konstruerer mænd og kvinder som kategorier, der udelukker hinanden. Man kan ikke have begge køn, og det er især massemedierne, som er afgørende for denne kønsopdeling (Pfister, 2004: 8). Medierne er en del af kønsopdelingen, da de skaber kønsidealiser i deres dækning (Ibid.: 10).

Mennesker tilhører en social gruppe og opdeles efter deres køn via deres fremtoning, som for eksempel hvilket tøj de går i. Tøjet gør kønsforskellene meget tydelige (Pfister, 2004: 8). Der hersker en streng kønsopdeling i sporten, da sport er en fysisk aktivitet og indebærer en præsentation af kroppen og dens fysiske udfoldelse (Ibid.: 10). Sportsdiscipliner bliver i den forbindelse betegnet som mandlige og kvindelige. Mandlige via fysisk styrke og udholdenhed og kvindelige via elegance. På den måde er atleter udøvere af socialt køn, og de forskellige sportsformer er forbundet med forskellige kønsidealiser og budskaber. Sport er en social sfære, hvor køn bliver skabt og ændret. Når kvinder i større grad begynder at dyrke bodybuilding eller boksning, yder de modstand mod konstruktionen af kønnen (Ibid.).

Sine Agergaard henviser i forlængelse heraf til kønsforskerne Mary Jo Kane og Susan L. Greendorfer, da hun i artiklen *Dansk kvindehåndbold i medierne - fra "jernhårde ladies" til småpiger* analyserer mediernes portrættering af det danske kvindehåndboldlandshold i 2002 og 2003. Ifølge Kane og Greendorfer er det maskulint at være aktiv, aggressiv og spontan, mens det er feminint at være svag, passiv og lydhør (Agergaard, 2004: 100). Samtidig fremhæver de, hvordan gode præstationer hos kvindelige udøvere kan forbindes til det at være

maskulin, mens mindre gode præstationer kan forbindes til den stereotype kvindelige rolle (Ibid.).

3.2.2 Kournikova-syndromet

Pfister beskriver ved udgivelsen af sin tekst en ny trend, hun navngiver *Kournikova-syndromet*, som er opkaldt efter den tidligere kvindelige tennisstjerne Anna Kournikova, der var aktiv omkring årtusindeskiftet. Anna Kournikova blev i højere grad kendt for sit udseende frem for sit tennisspil. Kvindelige sportsudøvere plejer og eksponerer i højere grad deres image gennem fysisk attraktion og afspejling af deres privatliv, frem for deres sportslige præstationer. Det er samtidig et gensidigt afhængighedsforhold mellem medier og sportsudøver, der får det til at eksistere. Idet sex sælger, er medierne afhængige af historier, der skaber sensationer, autencitet og intimitet. Disse parametre kan kvindelige sportsudøvere levere ved at eksponere deres privatliv eller fysiske attraktion gennem medierne (Pfister, 2004: 13-17).

3.2.3 Sexisme og stereotypisering

Linda K. Fuller undersøger sexisme og stereotypisering inden for sportsjournalistikken. Undersøgelsen kigger traditionelt på kvinders historiske og kulturelle rolle i samfundet, og hvordan denne rolle stadig danner grundlag for deres portrættering i sportsjournalistikken. Her vægtes stereotypisering og trivialisering, hvor kvinder bliver portrætteret som en svag og bagatelliseret stereotyp og mændene som de maskuline, vilde og aggressive atleter (Fuller, 2006: 99).

“When women are represented in the media, these images often trivialize, objectify, and/or marginalize women in sport and physical activity” (Fuller, 2006: 98).

Derudover er der eksempler på sexistisk portrættering af kvindelige atleter tilbage fra deres første deltagelse i De Olympiske Lege i 1920. Medierne havde fokus på deres attraktion og deres erotiske tiltrækning frem for deres sportslige præstationer. I dag får kvindelige atleter stadig mere mediedækning, men der er langt fra en lige fordeling mellem dækningen af mænd og kvinder. Mediedækningen af kvindelige atleter har stadig i dag et større fokus på deres fysiske attraktion, personlige liv og moderlige rolle, der i nogle sammenhænge kan få dem til at

fremstå som sexobjekter. Dette beskriver Linda K. Fuller, som en nedladende og nedværdigende måde at fremstille kvindelige atleter på og en måde at underkaste dem de mandlige atleter (Fuller, 2006: 159-160).

“Focusing media coverage on women’s physical attractiveness of martial status rather than on their athletic prowess, and assuming that the ‘real’ event is the men’s event and the women’s event is ‘other’” (Ibid.: 7).

Både i og uden for sport har idealerne for kvindelighed forandret sig inden for de seneste årtier. Kvinder er blevet mere orienteret mod et androgynt ideal, hvor de både kan kombinere styrke med attraktivitet (Pfister, 2004: 16). Kvinderne prøver stadig at fokusere på det sportslige og det feminine på samme tid. Denne selviscenesættelse bruger medierne, og deraf konstruerer de kønsbestemte billeder, historier og imager om de kvindelige sportsudøvere ud fra en antagelse om, at sex sælger (Ibid.). Overordnet set beskriver Pfister en tendens inden for sportens udvikling, som bevæger sig ensrettet mod en sensationisme i forbindelse med sport og en seksualisering af udøverne (Ibid.: 12).

Portrættering, sexificering og til dels Kournikova-syndromet er også begreber, vi er stødt på undervejs i vores kvantitative undersøgelse. Det er samtidig nogle parametre, som vi vil undersøge og analysere yderligere i vores kvalitative analyse af udvalgte artikler om kvindelige atleter.

I analysen vil vi løbende vurdere undersøgelsens resultater og konklusioner ud fra kritiske refleksioner vedrørende teoriens bidrag.

4.0 Kvantitativ analyse

I følgende afsnit fremlægges vores kvantitative undersøgelse, som er vedlagt i bilag 1, og side-stiller resultaterne over for tidligere undersøgelser. Vi vil fremhæve de resultater, der anses for mest interessante, og ikke alle opstillede kodningskategorier vil blive udfoldet og inddraget. Nogen kvantitative data vil gå igen i den kvalitative analyse, og efterfølgende diskuteres deres bidrag.

Kodningen viser, at der i undersøgelsens periode blev publiceret i alt 551 artikler. BT publicerede flest med i alt 217 for perioden, mens der var færrest artikler i Politikens sportssektion, der havde 57.

Tabel 2: Antal af artikler fordelt på medier

Medie	Antal artikler
BT	217
Ekstra Bladet	161
Politiken	57
Jyllands-Posten	116
I alt	551

I forhold til byline har vi i alt registreret 15 artikler, der har en kvindelig forfatter. Ingen af disse artikler omhandler udelukkende kvinder. På den måde har vi ikke oplevet en direkte sammenhæng mellem forfatterens køn og indhold i form af aktørernes køn. Problemet er dog, hvis fraværet af kvindelige afsendere er med til at reproducere de kønslige stereotyper og fastholde et stort overtag af artikler om mænd.

4.1 Dækning af mænd og kvinder

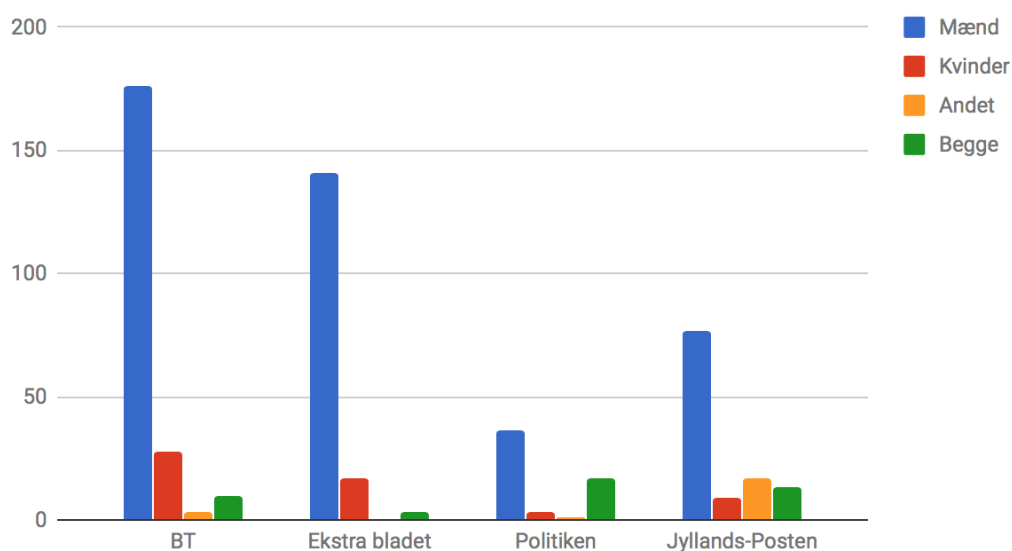
I forhold til dækningen af mandlige og kvindelige aktører i sportsjournalistikken viser vores resultater, at 57 artikler, svarende til 10,3 %, omhandler kvindelige aktører, mens 315 artikler, svarende til 78 %, omhandler mandlige aktører i foråret og efteråret 2017. Ditte Tofts bidrag til ISPS fra 2011 konkluderer, at 83,3 % af artiklerne handler om mandlige aktører og 16,7 % handler om kvindelige aktører. Dog er sammenligningsgrundlaget vanskeligt, da vores undersøgelse har kodet artikler, der enten omhandler begge køn eller slet ikke behandler køn. Kategorierne 'andet' og 'begge' fremgår ikke i Tofts bidrag til ISPS, hvilket kan forklare, at hendes resultat er højere for både kvindelige og mandlige aktører. Sammenlignes vores undersøgelse med Laura Madsens speciale, *Kvinder dømt ude*, er der sket en stigning i repræsentationen af kvindelige aktører på 47 %. I Madsens speciale, hvis undersøgelsesperiode foregår

i efteråret 2015 og foråret 2016, omhandler 7 % af artiklerne kvindelige aktører, mens tallet til sammenligning er 10,3 % i vores undersøgelse.

Eksempler på kategorien 'Andet' er blandt andet artikler om den forfaldne OL-by i Rio. Medregner vi kategorien 'Begge' kan det hævdes, at kvinder optræder i 18,1 % af artiklerne. I de efterfølgende resultater vil vi ikke inddrage tallene, hvor der er kodet efter 'Begge' eller 'Andet' i kategorien 'Dækning af mænd eller kvinder'. Det vil naturligvis give en forskel i det sammenlagte tal fra antallet af artikler om mænd og kvinder sammenlignet med det samlede tal for de givne resultater. Samtlige resultater er vedhæftet i kodningsskemaet (bilag 1) og det dertilhørende resultatskema (bilag 2).

Model 1:

Dækning af aktører fordelt på køn

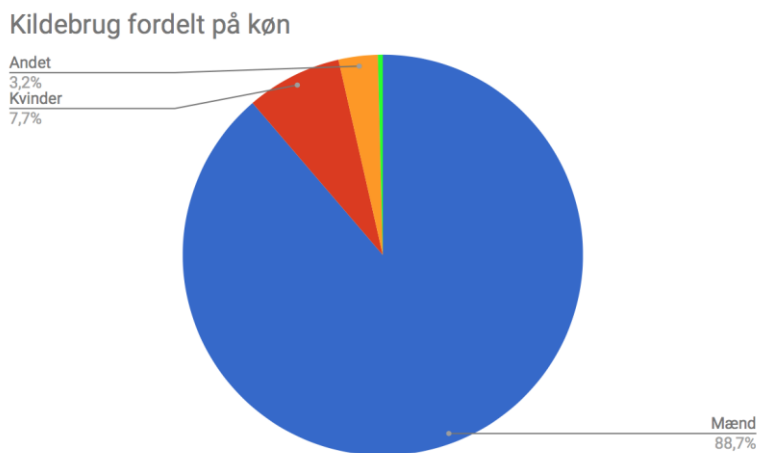

Ovenstående diagram viser, hvordan de enkelte medier hver især repræsenterer kvindelige atleter. Der er en markant forskel i den procentvise repræsentation af kvinder aviserne imellem, hvor blot 5,2 % af Politikens artikler omhandler kvinder, mens tallet hos BT er 12,9 %.

I forhold til antallet af kilder har vi fordelt på 551 artikler kodet i alt 39 kvindelige kilder, hvilket svarer til 7,7 % af det samlede antal kilder, der er 504. Modsat er der hele 447 mandlige kilder, mens to kilder har optrådt anonymt. De resterende 16 kilder har ikke haft et registreret køn, da der eksempelvis er blevet citeret en organisation, som eksempelvis DBU og

ikke en konkret person. Sammenligner vi med Laura Madsens speciale var 18 af i alt 416 kilder kvinder svarende til 4,3 %. Set i den sammenligning oplever vi i vores undersøgelse en stigning i forhold til hendes speciale.

Model 2:

4.2 Fodboldens monopol - Wozniacki bryder billedet

Når det kommer til, hvilke sportsgrene der dækkes i medierne, er svaret tæt på entydigt. Ifølge Ditte Toft bliver mediedækningen koncentreret på få sportsgrene (Toft, 2012: 26), og det får, ifølge vores resultater, også en betydning for, hvor meget kvinderne bliver omtalt og citeret.

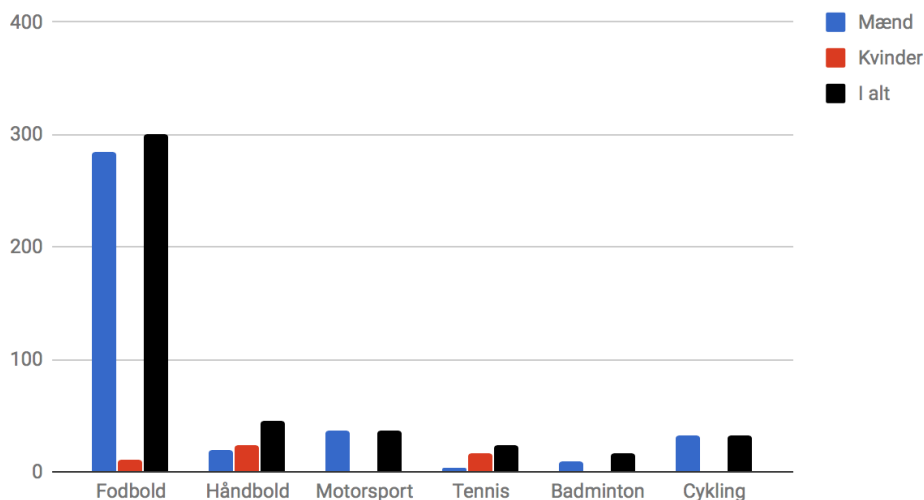
54,6 % af de kodede artikler omhandler fodbold, som er den mest populære sportsgren. Af de i alt 301 artikler om fodbold omhandler 284 mandlige aktører, og 11 artikler omhandler kvindelige aktører. Samtidig omhandler ni af af de kvindelige fodboldartikler efterårets lønkonflikt med DBU og ikke spillet på banen. Fremstillingen undersøges nærmere i den kvalitative analyse afsnit 5.5.

Billedet af en mandsdomineret sportsgren er gældende for stort set alle registrerede sportsgrene - kun med undtagelse af tennis og håndbold. Tennis skiller sig markant ud, da hele 17 af 23 artikler omhandler kvinder. Det afspejler en sportsgren, hvor Danmark reelt set kun har en markant profil, Caroline Wozniacki. Artiklerne om mandlige tennisspillere omhandler i den forlængelse udenlandske udøvere som eksempelvis Roger Federer og Rafael Nadal.

Nedenstående diagram viser, hvordan den kønslige fordeling er på de seks mest populære sportsgrene. Resultaterne for samtlige sportsgrene kan findes i bilag 3.

Model 3

Fordeling af mænd og kvinder ud fra sportsgren

Når fodbold fylder så meget, som det er tilfældet i de danske aviser, bliver kvinderne dermed også mindre repræsenterede. Fjernes artiklerne om fodbold fra den samlede mængde, vil procentdelen af artikler, der omhandler kvinder, være på 18,4 % - altså tæt på en fordobling sammenlignet med det store billede. Fjernes tennis fra ligningen, vil procentdelen af artikler om kvinder falde til 7,4 %, hvilket bevidner, hvilken position Caroline Wozniacki indtager på den danske sportsscene. Netop denne position og portrættingen af hende vil blive analyseret og diskuteret i afsnit 5.5.

Hendes særlige position bekræftes også, hvis man ser nærmere på, hvilke kilder der samlet er blevet citeret flest gange i de i alt 551 artikler. Her bliver Wozniacki citeret i alt seks gange, hvilket kun fire andre mandlige udøvere overgår. I forhold til fodboldens mediemonopol er det i denne forbindelse værd at nævne, at fem ud af de syv mest citerede kilder kommer fra fodboldverden. Landstræner Åge Hareide er topscorer, da han i alt citeres i 15 artikler.

4.3 Fravær af kvindelige trænere og eksperter

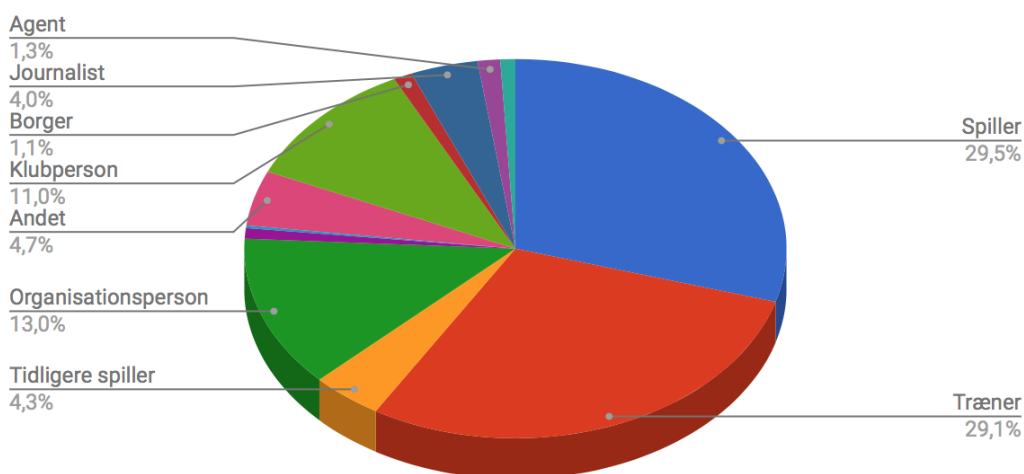
I forhold til kildernes funktion og position ser vi endnu en markering af, hvordan kvinder er underrepræsenteret i dansk sportsjournalistik. Generelt optræder der få ekspertkilder, som udgør 8,3 % af det samlede antal kilder. I forhold til køn er det ydermere bemærkelsesværdigt, at kun én af i alt 42 ekspertkilder er kvinde.

Ditte Toft beskriver, hvordan sportsjournalistikens store fokus på sportslige resultater og præstationer på banen afspejler sig i de typer af kilder, der inddrages i artiklerne (Toft, 2012: 37). Vi ser et lignende resultat i vores undersøgelse, hvor 34,9 % af de samlede kilder er aktive udøvere, mens 26 % er aktive trænere. Disse tal ligner resultaterne fra Tofts danske del af ISPS-undersøgelsen, hvor udøvere i 2011 udgjorde 36,5 %, mens trænere udgjorde 22,9 % af kilderne i de danske aviser (Ibid.).

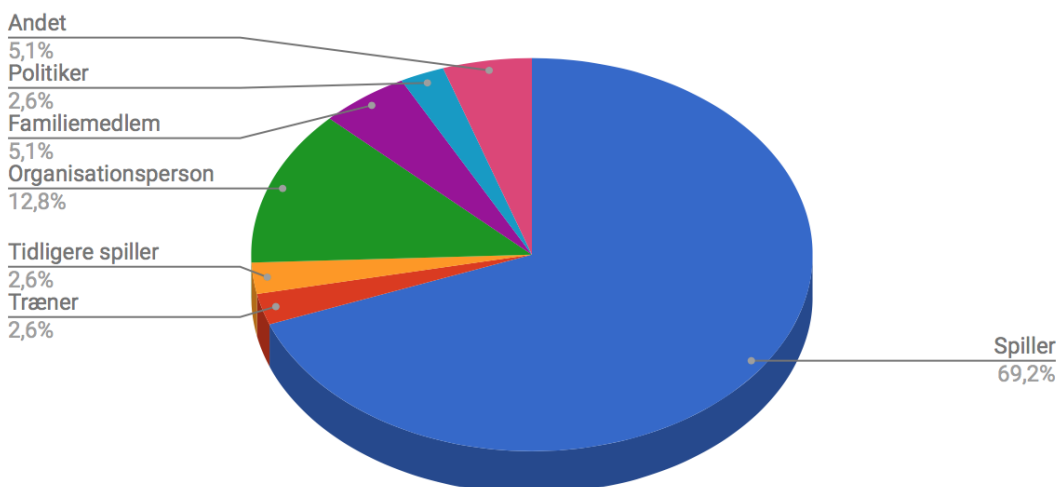
I forlængelse heraf er der bemærkelsesværdige kønsmæssige forskelle. 29,5 % af de i alt 447 mandlige kilder er aktive udøvere, mens dette tal på kvindesiden er højere, hvor hele 69,2 % af de kvindelige kilder er aktive udøvere. Dette giver et billede af, at der i forhold til mandlige kilder optræder færre kvindelige trænere, klubpersoner (sportsdirektører etc.) og organisationspersoner.

Model 4 og 5:

Kildefunktion mænd

Kildefunktion kvinder

Eksempelvis er der kun registreret én kvindelig træner, Susanne Munk Wilbek, mens der ikke er registreret én eneste kvindelig klubperson. I den forbindelse kan det diskuteres, om det fra journalisternes side er besværligt at højne repræsentationen af kvindelige kilder, hvis kilderne ikke besidder de positioner, der udover aktive udøvere inddrages i sportsjournalistikken. Resultaterne skal naturligvis ikke ses som en konklusion af, at der ikke findes eksempelvis kvindelige trænere, men det er formentligt et billede af, at der er markant færre i forhold til de mandlige kollegaer. Eksempelvis var danske Helle Thomsen den eneste kvindelige landstræner ved håndbold-VM i december 2017 ud af 24 trænere (Bentsen, 2017), hvilket giver et billede af et fravær af kvindelige trænere.

I forlængelse heraf er der dog også en forskel at se i forhold til, hvor mange tidligere udøvere eller spillere, der benyttes som kilder. Blot én gang optræder en tidligere kvindelig udøver som kilde, den tidligere tennisspiller og nuværende ekspert Tine Scheuer-Larsen. Det svarer til i alt 2,6 % af de samlede kvindelige kilder, mens tallet er 4,2 % hos mændene. Spørgsmålet er her, om det er et fravalg fra journalisternes side, eller et fravalg fra kilderne selv om ikke at optræde i medierne.

4.4 Ritzaus betydning for længde og antal af kilder

En stor del af de i alt 551 artikler, som vi har kodet, har Ritzau som afsender. I alt 144 artikler kommer fra nyhedsbureauet, hvilket udgør 26 % af det samlede antal artikler. At artiklerne

kommer fra Ritzau får både en betydning for artiklernes længde, hvilket vi kommer nærmere ind på i afslutningen af analysen. Det får dog også en betydning for, om henholdsvis kvinder og mænd kommer aktivt til orde i artiklerne.

107 Ritzau-artikler omhandler mænd, hvilket svarer til 25 % af det samlede antal artikler omhandlerende mænd. Modsat omhandler 25 af Ritzau-artiklerne kvinder, hvilket udgør i alt 40 % af det samlede antal kvinde-artikler. Heraf kan det altså konkluderes, at aviserne i mindre grad selv producerer nyheder om kvinder, hvilket også får betydning for, hvor meget plads kvinderne får, men også hvor meget de kommer til orde. I alt er 70 % af de kodede Ritzau-artikler helt uden kilder, mens der i gennemsnit bruges 0,35 kilder pr. Ritzau-artikel, hvilket er lavere end det normale gennemsnit på 0,91 kilder pr. artikel. En del af den kønsmæssige skævvridning i sportssektionerne kan altså ses i forhold til avisernes brug af Ritzau-artikler. Det er her vigtigt at understrege, at aviserne selektivt udvælger, hvilke artikler og hvor stor en del af disse, de vil publicere.

Også i forhold til artiklernes længde spiller Ritzaus artikler en rolle. Helt generelt er der en forskel i artiklernes længde ud fra, om det er kvinder eller mænd, som artiklerne omhandler. Den gennemsnitlige længde på de i alt 551 artikler er 454 ord. Artiklerne om mænd har i gennemsnit en længde på 457 ord, mens artiklerne om kvinder har en gennemsnitlig længde på 396 ord pr. artikel. Her er det vigtigt at understrege, at de artikler, som omhandler begge køn, trækker den samlede gennemsnitlængde markant op. Det skyldes blandt andet Politikens faste artikel 'Sportsdøgnet', der dagligt opsummerer de seneste sportsresultater hos både mænd og kvinder. Disse artikler har typisk en længde på mere end 800 ord, og på den måde er blandt andet disse artikler med til at gøre, at den gennemsnitlige længde på artiklerne er tæt på længden i artiklerne om mænd, mens de artikler, der omhandler kvinder i gennemsnit er 55 ord kortere.

Årsagen til denne længdeforskel kan delvist findes i avisernes brug af Ritzau-artikler. Det skyldes, at den gennemsnitlige længde på 107 Ritzau-artikler er 167 ord - altså markant under den normale gennemsnitlængde. Når en større procentdel af artiklerne om kvinder er skrevet af Ritzau, får det altså både betydning for antallet af kilder, men også i artiklernes længde, hvilket i højere grad rammer kvinderne end mændene.

Som opsummering på den kvantitative analyse fremstiller vi her de vigtigste pointer:

- De fire aviser udgav i alt 551 artikler fordelt på vores to udvalgte uger, hvor 57 omhandler kvindesport. I alt er der 39 kvindelige kilder.
- De kvindelige artikler er i gennemsnit 55 ord kortere end artiklerne om mænd.
- Vi har i 15 artikler registreret en kvindelig afsender, men ingen af disse omhandler udelukkende kvindesport.
- Der er sket en stigning i vores undersøgelse på 47 % i antallet af artikler omhandlede kvindelige aktører i forhold til Laura Madsens speciale.

5.0 Kvalitativ analyse

Den kvalitative analyse har til formål at besvare anden del af problemformuleringen, der omhandler, hvordan kvinder portrætteres i sportssektionerne. Den kvalitative analyse vil have fokus på artiklernes indhold og vil blive bearbejdet ud fra Rowe, Pfister og Fullers karakteristik af sportsjournalistikken og dens portrættering af kvindelige atleter (jvf. 3.0).

Som den kvantitative analyse konkluderer, gælder det for de 57 artikler, der omhandler kvindelige aktører, at de både er kortere og har færre kilder end de artikler, der omhandler mænd. Årsagen hertil kan skyldes blandt andet mængden af kvindelige Ritzau-artikler, som udgør 40 %. Fælles for disse er, at det er korte artikler, som oftest er kampreferater og uden kilder. Det har således været med til at begrænse det empiriske materiale, hvor vi kan vurdere fremstillingen af kønslige roller. Denne analyse og den metodiske tilgang har været styret af et snævert empirisk grundlag som følge af sportsjournalistikens fokus på mænd.

Som tidligere understreget er dækningen af kvinder fokuseret på få sportsgrene som tennis og håndbold, og det er eksempler inden for disse, hvor kvindelige atleter oftere bliver fremstillet i forhold til projektets teoretiske ramme. Af emner har vi fokuseret på fremstillingen af præstationer og portrættering af kønnet inde og uden for banen.

5.1 Graviditet og sportslig påvirkning

En grundlæggende biologisk forskel på mandlige og kvindelige sportsudøvere er, at kvinderne kan blive nødt til at tilsidesætte karrieren på grund af graviditet. I alt fire af vores 57 artikler om kvinder omhandler graviditet - to om håndboldspilleren Anne Cecilie de la Cour og to om tennisspilleren Serena Williams. Artiklerne om de la Cour er fra Ritzau, og de fylder henholdsvis 47 og 65 ord. Begge artikler om håndboldspilleren har i opbygningen primært fokus på, at hendes hold bliver svækket sportsligt, og sekundært graviditeten, som forårsager svækkelsen. Den sportslige vinkel har altså førsteprioritet, mens den personlige vinkel er i baggrunden.

Den ene Williams-artikel er fra Ritzau og har overvejende fokus på den sportslige del, dog sådan at graviditeten nævnes først i modsætning til de la Cour-artiklerne. Den anden artikel, *Tronen er ledig* (bilag 4), er opbygget på samme måde. Her tales der med den eneste kvindelige ekspertkilde i vores data, tenniskommentator Tine Scheuer-Larsen. Hun udtaler sig om Williams' graviditets betydning for kvindetennis generelt.

“Det er vidunderligt for Serena, men ærgerligt for kvindetennissen. Det er hende, der sætter barren og giver sporten et ekstra pift” (Ibid.).

Efter ovenstående citat om Williams' graviditet handler resten af artiklen om, hvilke sportslige muligheder de øvrige kvinder på tennistouren får som følge heraf.

“Med Serena ude vil det give de andre en større tro på, at det kan lade sig gøre at vinde en grand slam turnering. Det kan, tror jeg, give nogle meget intense kampe” (Ibid.).

Linda K. Fuller pointerer at mediedækningen i større grad har fokus på kvindelige atleters privatliv samt deres moderlige rolle, end deres sportslige position (Fuller, 2006: 159-160). Ovenstående artikler er begge eksempler på, at privatlivet bliver italesat som et vilkår for artiklerne, men fokus er ikke på selve graviditeten og deres moderrolle, og i forhold til Fullers teori bliver de ikke nedgjort. Tværtimod fremhæves de La Cour og Williams som anerkendte atleter med kvaliteter, hvorfor graviditeten bliver sidestillet med en skade ud fra et sportsligt perspektiv. Til trods for at graviditeten er den største personlige begivenhed og i forhold til

mænd det mest særegne for en kvinde, er den i disse eksempler andenprioritet i forhold til implikationerne for holdet og sporten.

5.2 Når privatlivet påvirker sportslige præstationer

Vi har dog andetsteds oplevet eksempler på, hvordan privatlivet påvirker de sportslige præstationer. Et eksempel er artiklen *Due flyver igen* (bilag 5), hvor journalisten skriver, at håndboldspiller Louise Bager Due gør comeback for klubben Viborg HK. Artiklen bliver et eksempel på, hvordan hendes privatliv præger hendes chancer for at præstere på det sportslige plan.

“Siden sit farvel til håndboldsporten har Louise Bager Due arbejdet som pædagog - og brugt tiden på at være hustru til manden Robert og mor til sine tre børn” (Ibid.).

Her iscenesættes Bager Dues privatliv og især hendes rolle som hustru og mor, hvor ordvalget endda underlægger hende i forhold til hendes mand og børn. Hun bliver rent hierarkisk præsenteret, som værende under sin mand og børn. En trivialiserende beskrivelse hvilket Fuller forklarer, som en nedværdigende måde at blive fremstillet på (Fuller, 2006: 159).

Citatet bruges samtidig til at stille spørgsmålstegn ved Bager Dues evner som håndboldspiller, da hun fremstilles som tvivlende over for egne chancer. *“Derfor ved hun ikke helt, hvor hun står inden sit gensyn med tophåndbold”* (bilag 5). På den måde fremstilles hun som usikker i forhold til egne evner. Ud fra Fullers teori ser vi i disse citater både eksempler på en underliggende måde at portrættere Laura Bager Due på, mens hendes sportslige evner bliver marginaliseret, da hun underminerer sine egne evner (Fuller, 2006: 99).

5.3 Mandlige på banen

I artiklen *Klavs Bruuns umulige mission* (bilag 6) beskrives det, hvordan de *“udsatte kvinder desværre kun spillede rollen som det tynde øl. I søndagens nederlag på 31-23 mod Norge blev manglerne igen udstillet”* (Ibid.). Dette er et eksempel på, at den sportslige præstation påvirker, hvordan disse bliver kønsmæssigt betragtet, men det er dog altså også muligt at finde et eksempel, hvor selv samme håndboldkvinder beskrives ud fra mere maskuline karakteristika

(Agergaard, 2004: 100). Selv samme afsender skrev således følgende i en kommentar efter en sejr over Island:

“Midterforsvaret med den bomstærke Kathrine Heindahl og den forudseende Line Haugsted er allerede blevet en succes. De var stærke mod Slovenien i onsdags og igen mod Island var de umulige at bryde ned” (bilag 7).

Da det mandlige U21-landshold i fodbold tabte med 0-4 til England blev det beskrevet, hvordan de unge drenge reagerede svagt under pres efter en ellers lang stime som uovervindelige (bilag 8). Vores undersøgelse af atleternes fremstilling viser således, at kvinder og mænd er ligestillet i fremstillingen, når det omhandler præstationer inde på banen. Beskrivelserne og adjektiverne er fælles for begge køn, også når det går dårligt.

Dette er med til at vise et billede af, at det maskuline ikke nødvendigvis er forbundet til det at biologisk være en mand, men nok snarere afhænger af, om resultaterne er opadgående eller nedadgående. Pfister skriver, at medierne i deres dækning konstruerer mænd og kvinder som kategorier, der udelukker hinanden, hvilket ikke gælder i denne undersøgelses dækning af kvinder. Det kan skyldes, hvilke sportsgrene der har fundet vej til sportssektionerne. Fremstillingen havde måske set anderledes ud, hvis sportsgrene med et større fokus på stil og elegance som eksempelvis gymnastik og dans havde en større plads i de danske medier.

5.4 Kvindelige i privaten

Som ovenstående afsnit viser, oplever vi flere gange at kvinders præstationer betragtes som maskuline. Men deres privatliv kommer også i fokus, som Fuller og Pfister pointerer i hver deres forskning. Deres ageren uden for banen portrætteres ved feminine stereotyper, hvilket ligeledes bekræfter både Fuller og Pfisters forskning.

Et eksempel på dette er artiklen *OL-stjerner bryder tavsheden: Vi er kærestes* (bilag 9). Artiklen er et portræt af badmintonspillerne Christinna Pedersen og Kamilla Rytter Juhl, der udover at danne makkerpar på banen også er kærestes i privaten. Mens artiklen i det store hele fokuserer på nyheden om, at de to har offentliggjort deres forhold, præsenteres deres sportslige re-

sultater flere gange gennem maskuline stereotyper. Blandt andet fremgår det, hvordan *“de sammen har slidt sig til toppen af verdensranglisten og blandt andet har nået en VM-finale”* (Ibid.), mens en underrubrik beskriver, at de var *“benhårde konkurrenter”* på banen inden de dannede makkerpar (Ibid.). Det må betegnes som en mere maskulin beskrivelse, frem for at artiklen eksempelvis fremstiller deres elegante spillestil som vejen til deres succes.

At de aktivt stiller op og fortæller om deres privatlivs betydning for deres sportslige karriere, understøtter delvist Pfisters pointe. Kvindelige idrætsudøvere er selv blevet mere orienteret mod et androgynt ideal, hvor Pedersen og Rytter-Juhl formår at vise deres privatliv frem samtidig med, at de anerkendes for deres sportslige resultater (Pfister, 2004: 13).

Artiklen indeholder to billeder. Et af parret i privaten, hvor de holder i hånd, og et som doublemakkere, hvor de holder om hinanden efter en kamp. På den måde bliver privatlivet og livet som udøvere blandet sammen. Samme tendens gør sig gældende i Fuller og Pfisters observationer om, at portrættering af kvindelige atleter bliver sat i sammenhæng med deres privatliv. I forhold til denne artikel er det også værd at nævne, at det var den længste af de i alt 57 artikler med fokus på kvinder til trods for, at omdrejningspunktet omhandler de to badmintonspilleres privatliv frem for sportslige præstationer. Dermed stiller vi spørgsmålstegn ved vigtigheden af det androgyne ideal for både medierne og atleterne selv? Det er ikke nødvendigvis givet, at Pedersen og Rytter-Juhl ville få samme form for spaltepads uden en udlægning af deres privatliv. Men ville medierne skrive om deres privatliv, såfremt at de to badmintonspillere ikke havde leveret store sportslige resultater?

5.5 Mændene taler på egne og kvindernes vegne

Den kvantitative analyse slår fast, at kvindelige kilder er markant underrepræsenteret i de danske avisers sportssektioner (jvf. 4.1). I et kvalitativt perspektiv vil vi se nærmere på, hvem der kommer til orde i artiklerne om kvinder, men ydermere, hvad henholdsvis mændene og kvinderne mere præcist udtaler sig om. I alt fremgår der 22 kvindelige kilder i artiklerne om kvinder, mens 19 mandlige kilder udtaler sig i disse artikler. Modsat udtaler blot fire kvindelige kilder sig i artiklerne om mænd, men disse udtalelser omhandler ikke sportslige præstationer. Eksempelvis udtaler den tidligere racerfører Jason Watts kone, Maibritt Watt, sig i en

længere artikel om, at hendes mand i et TV-program med mekanisk hjælp har gået oprejst for første gang i 17 år (bilag 10). Jason Watt er også omdrejningspunktet i artiklen *Han er for hård* (bilag 11), hvor ekskonen Mai-Britt Vingsøe udtaler sig om Watts måde at opdrage og behandle sønnen Noah på. Det kan diskuteres, om begge af disse artikler er berettiget en plads i avisernes sportssektioner grundet deres fokus, men ikke desto mindre er det et eksempel på, hvordan kvindelige kilder bruges i artikler om mænd.

Dette billede er ikke gældende i de kvindelige artikler, hvor mandlige kilder stort set er repræsenteret på lige fod med kvindelige kilder. Samtidig er der også en forskel i selve udtalelserne, som primært retter sig mod den sportslige præstation. Et eksempel herpå er artiklen *Det fede er, at der er plads til forbedring* (bilag 12), der er en længere artikel på 1243 ord med fokus på svømmeren Pernille Blume. Artiklen består udelukkende af citater fra hendes mandlige træner, Martin Truijens, der udtaler, at Blume stadig har det i sig (Ibid.).

En lignende tendens ses i dækningen af Caroline Wozniacki, hvor det ofte er hendes far og træner, Piotr Wozniacki, eller bror, Patrick Wozniacki, der udtaler sig om hendes præstationer på banen. Et eksempel på dette er artiklen *Fokus på sæsonfinalen* (bilag 13). Her bliver både Piotr og Caroline citeret, men han udtaler sig om hendes nuværende form, træningsindsatser og den kommende kamp mod Eugenie Bouchard, og Caroline kommer først til orde, når fokus fjernes fra tennisbanen. Blandt andet står der, at "*han (Piotr, red.) og Caroline har haft tid til at lege turister, hvor de har serveret et måltid for værdigt trængende*" (Ibid.), hvorefter hun selv kommenterer på den oplevelse og først i sidste del af artiklen udtaler sig kort om, at hun håber at slutte sæsonen stærkt af.

Det hænger sammen med den problematik, som Linda K. Fuller fremstiller i forhold til medie-dækningens øgede fokus på kvindelige udøveres privatliv sammenlignet med deres mandlige kollegaer. I forlængelse heraf kan der stilles spørgsmålstegn ved, om det bliver bedre eller værre af, at det i mange tilfælde er mænd, der udtaler sig på kvindernes vegne om deres sportslige præstationer.

5.6 Wozniacki-syndromet

Den ovennævnte artikel *Fokus på sæsonfinalen* (bilag 13) er som tidligere beskrevet et eksempel på, hvordan sportsjournalistikens fokus overgår fra de sportslige præstationer til de private interesser. Artiklen har fokus på Caroline Wozniackis forberedelser i Hong Kong til sæsonfinalen i Singapore. Samtidig beskriver den også Wozniackis tilstedeværelse i byen uden for tennisbanen, hvor det fremgår, at hun 'har leget' turist i forbindelse med et velgørehedsarrangement (Ibid.). David Rowe forklarer, hvordan sportsudøvere igennem fascination og identifikation transcenderes fra sportsudøvere til berømtheder, hvis private liv følges sammen med deres sportslige resultater (Rowe, 2005: 127-129). Denne artikel beskriver hendes sportslige form, men samtidig har artiklen fokus på hendes private liv, som også er gældende i artiklen om Christinna Pedersen og Kamilla Rytter-Juhl (jvf. 5.4).

En anden iagttagelse ved citatet er, hvordan Wozniacki bliver trivialiseret og marginaliseret ved at blive sat i bås som en, der 'leger turist'. Hertil bliver hun fremstillet overfladisk og forenklet i forhold til hendes faktiske årsag til at være i Hong Kong. Hun bliver samtidig gjort barnlig, idet leg ofte bliver forbundet med barnlig aktivitet (Den danske ordbog, 2017). Fuller nævner denne trivialiserende beskrivelse af kvinder som nedværdigende, og Wozniacki som turist bliver samtidig sat uden for sin sportslige rolle (Fuller, 2006: 160).

Fokuset på tennisstjernens private liv kan samtidig skyldes en kommerciel interesse fra medierne, men også fra Wozniacki selv (Rowe, 2005: 135-136). Hun markedsfører sig selv som filantrop over for fans og sponsorer. Årsagen kan skyldes dét, Pfister kalder Kournikova-syndromet, hvor kvindelige sportsudøvere plejer og eksponerer deres image gennem tilstedeværelse i medierne (Pfister, 2004: 13). Et andet eksempel, hvorpå Wozniacki gennem medierne eksponerer sit personlige image, er i artiklen *Wozniacki topscorer i velgørehedskampagne* (bilag 14). Den omhandler, hvor mange penge Wozniacki har samlet ind til verdens U-lande gennem en velgøreheds-kampagne. Wozniackis velgørende interesser er med til at skabe førnævnt tilstedeværelse, fascination og yderligere eksponering, som ifølge Pfister forstærker og vedligeholder hendes kendisfaktor og image, der kan være med til at skabe identifikation hos avisens læsere (Pfister, 2004: 12).

5.6.1 Tennisdarlingen

En måde hvorpå Caroline Wozniackis særlige rolle i dansk sportsjournalistik kommer til udtryk er blandt andet igennem et konstrueret substantiv. I artiklen *Wozniacki topscorer i velgørehedskampagne* bruger journalisten tilnavnet 'tennisdarling' om Wozniacki.

"Den danske tennisdarling Caroline Wozniacki har ikke blot vundet flest sejre på tennis-touren i år. Hun smadrer også sine konkurrenter i en velgøreheds-kampagne, der giver donationer efter antallet af serveesser" (bilag 14).

Udtrykket er et konstrueret prædikat, der forbindes med kombinationen af rollen som flag-skibet i dansk tennis og hendes personlighed på samt uden for banen. Med tilnavnet gøres hun til en udøver, vi holder af og kan omfavne. Ordet darling appellerer også til vores nationale følelse, da Wozniacki på mange måde er en ambassadør, vi kan identificere os med, når hun repræsenterer Danmark ude i verden. Rowe beskriver, hvordan journalister og journalistikken generelt lader sig enten begejstre eller skuffe, når vore nationale ambassadører repræsenterer Danmark (Rowe, 2005: 126). Dette gør sig gældende, når vi sætter et konstrueret prædikat på vores bedste kvindelige tennisspiller, som er med til at personliggøre hende.

Et andet eksempel på et konstrueret prædikat, der personliggør Caroline Wozniacki, stammer fra førnævnte artikel, *Tronen er ledig*, hvor Wozniacki bliver tildelt prædikatet 'kronprinsesse', som igen forholder sig til hendes rene og pæne personlighed, som vi danskere kan identificere os med.

5.6.2 Sex sælger - men ikke i sportssektionerne

Pfister beskriver, hvordan kvindelige atleter i større grad stræber efter et mere androgynt ideal. Samtidig benytter medierne de kvindelige atleters selvscenesættelse til at eksponere og konstruere kvindelige kønsideal (Pfister, 2004: 16). I artiklen *Caroline Wozniacki har været den bedste i 2017* (bilag 15) er der eksempler på dette.

“Han (Hendes agent Mikkel Nissen, red.) fortæller, at Caroline Wozniacki oven på turneringssejren ved WTA Finals i øjeblikket holder ferie sammen med sin amerikanske kæreste, David Lee” (Ibid.).

I citatet sidestilles både hendes sportslige præstation og hendes private liv. Altså en androgyn balance, hvor sportslige præstationer og privatlivet uden for banen følges ligeligt. Denne form for præsentation af noget sportsligt og privat, følges ifølge Pfister også af sloganet sex sælger (Pfister, 2004: 16). Vi har dog ikke fundet nogle direkte eksempler på artikler, som udelukkende fokuserer på Wozniackis seksualitet eller fysiske attraktion.

Omvendt er en sidestilling af hendes privatliv og sportslige præstationer den form for journalistik, som ofte gør sig gældende i sladderbladene. Her er der fokus på nyheder, rygter og nogle gange upålidelige oplysninger om andres privatliv (Den Store Danske, 2017). Mediernes dækning af sportsudøveres privatliv er ikke kun gældende i kvindesporten. Artiklerne om Jason Watt er netop eksempler på dette. Disse artikler kunne lige såvel befinde sig i sladderbladene. Dog udelukkes det seksuelle perspektiv fra privatlivet (jvf. 5.5).

Selvom sammenligningerne med sladderjournalistik ikke direkte refererer til en seksuel fremstilling, er vi dog klar over, at sex sælger andre steder end i sportssektionen. Vi skal blot foretage en enkelt Google-søgning på Caroline Wozniacki, og de første resultater viser hende halvnøgen på forsiden af ESPN, bodypaintet i Sports Illustrated eller på ferie med sin kæreste (Google, 2017). Disse artikler er ikke i avisernes trykte sportssektioner, og de er derfor ikke omfattet af vores undersøgelse.

Til sammenligning portrætterer en Google-søgning på Nicklas Bendtner ham i en fodboldtrøje og med hans sportslige resultater i fokus til trods for et tidligere stort fokus på fodboldspillerens privatliv (Google, 2017). Denne forskel er ikke uvæsentlig og heller ikke overraskende, da mandlige udøvere ikke på samme måde står i konflikt med deres maskulinitet, som kvinder gør med deres femininitet. Tværtimod bliver deres maskulinitet forstærket gennem fysiske præstationer, hvor kvinder skal finde den androgyn balance for at pleje deres image og markedsføre sig selv (Pfister, 2004: 17).

Vores kvalitative undersøgelse viser, at sex ikke sælger i sportssektionen. Men det er ikke ensbetydende med, at David Rowe og Gertrud Pfisters teorier om celebrity-dyrkelse og Kournikova-syndrom ikke er aktuelle i 2018. Deres teoretiske betragtninger er over ti år gamle, og hverken deres eller vores undersøgelse inddrager kendis-indholdet og nettet. Det er af vores opfattelse, at sportens salg af sex nutidigt er placeret på nettet eller i andre af avisernes sektioner.

5.6.3 Wozniacki versus Magnussen

Både Pfister og Fuller påpeger hvordan kvinder bliver portrætteret anderledes end mænd i sportssektionerne. Derfor er det oplagt at sammenligne Wozniacki med den danske Formel 1-kører, Kevin Magnussen, da begge atleter repræsenterer en sportsgren, hvor de er eneste danske repræsentant, mens de samtidig er blandt de mest brugte kilder i undersøgelsesperioden.

Et gennemgående tema i portrættering af Magnussen er, at det er maskuline karaktertræk, som beskriver ham. I artiklen *Kevin er tough, men også fair* (bilag 16) bliver Magnussen i rubrikken beskrevet som 'hård', og længere nede i artiklen kalder journalisten ham for 'viking'. At han både bliver kaldt for 'viking' og 'hård' i samme artikel giver et billede af ham som en maskulin sportsudøver, da maskuline adjektiver bliver forbundet med det at være mand (Agergaard, 2004: 100).

Udover at være en 'tough' atlet, beskrives Magnussen også som temperamentsfuld, når det ikke fungerer for ham sportsligt. I artiklen *Råbte af sine rivaler* (bilag 17) portrætteres Magnussen som en temperamentsfuld racerfører, der også formår at sætte sig igennem over for sine konkurrenter. "*Temperamentet kogte i Kevin Magnussens racer under Malaysias Grand Prix, hvor han havnede i ballade med to tidligere holdkammerater*" (Ibid.).

Yderligere fremstår han som en modig racerfører, der ikke er bange for at tage risici. "*Kevin Magnussen var dog som altid involveret i nogle særdeles drabelige kampe mod flere forskellige kørere i feltet*" (Ibid.). Idet medierne særligt har vægt på Magnussens aggressive kørsel og hans vilde temperament i portrættering af ham, skaber de et image af en maskulin udøver i en maskulin sport (Pfister, 2004: 16-17).

Avisernes portrættering af Kevin Magnussens privatliv fylder slet ikke i samme omfang som dækningen af Caroline Wozniackis i vores undersøgelse. I artiklen *Magnussen i udlandet* (bilag 18) er vinklen, at Magnussen kørte et formidabelt løb i Japans Grand Prix, men inden da får Magnussens privatliv alligevel spaltepads.

“Det er dermed dejlig læsning, som Magnussen kan tage med på en mindre ferie i USA sammen med kæresten inden næste løb” (Ibid.).

Her kan det diskuteres, om Magnussens privatliv kun bliver nævnt, fordi han sportsligt har præsteret godt i det seneste løb. I hvert fald bliver ferien kun italesat på baggrund af det sportslige resultat. Der er altså ikke samme fokus på Magnussens privatliv sammenlignet med Wozniackis. Medierne har større fokus på ham som racerkører frem for hans privatliv.

5.6.4 Diskussion af Wozniackis position

Caroline Wozniacki har gennem mange år indtaget en rolle som Danmarks bedste tennisspiller. 2017 blev året for hendes største triumf med sejren ved sæsonfinalen i Singapore, og det lykkedes hende at avancere fra en 19. plads til en tredjeplads på verdensranglisten (Hemmer-Hansen, 2017). Vores kvantitative analyse viser, at hun er den mest citerede kvindelige atlet, idet hun medvirker ved citat i seks artikler. Med dette in mente, burde Wozniackis præstationer ud fra vores hypotese betyde, at hun får mere spaltepads. Dog viser Laura Madsens speciale, *Kvinder dømt ude*, at der i hendes undersøgelse er 26 artikler om tennis, hvoraf 15 er om kvinder og 11 om mænd (Madsen, 2017: 40). Til sammenligning viser vores undersøgelse, at 23 artikler handler om tennis, hvoraf 17 er om kvinder, fire om mænd og to handler om andet. Det er ikke muligt for os at svare på, om der kvalitativt er sket en ændring i portrættering af Wozniacki. Rent statistisk kan vi ikke argumentere for, at der er sket en signifikant ændring i repræsentationen til trods for en klar forbedring af hendes resultater. Dog cementerer hun sin position i vores undersøgelse over for de mandlige tennisspillere, der er mindre repræsenteret, når vi sammenligner med Madsens undersøgelsesperiode fra efteråret 2015 til foråret 2016.

Når dækningen af tennis og håndbold domineres af kvinder ifølge vores kvantitative undersøgelse, stiller vi spørgsmålstegn ved, om det skyldes traditionerne for stærke kvindelige præ-

stationer, der overtrumfer mændenes? I så fald er mediedækningen muligvis afhængig af sportslige resultater. Men Caroline Wozniackis fast forankrede, stærke position i mediedækningen kan samtidig skyldes Kournikova-syndromet. Aviserne vinkler på hendes privatliv og personlighed. Givetvis fylder hendes fysiske attraktion andre steder i medierne. Samtidig spiller det nationale aspekt også ind, da hun ikke kun får spalteplass på grund af sin person, men også grundet sin nationalitet. I mange år har hun været Danmarks bedste tennisspiller og et sportsikon til trods for, at hendes præstationer har været svingende. Men selvom fans, sponsorer og journalister interesserer sig for hendes image, er de også afhængige af hendes spil på banen. Derfor vurderer vi, at sportslige resultater skal kickstarte mediedækningen, men efterfølgende kan de øvrige variabler spille ind og være centrale for kvinderne. Mediernes dækning af Wozniackis velgørenhed er et eksempel på dette.

5.7 Mediernes dækning af landsholdskonflikten

Ud af de i alt 57 artikler omhandlende kvinder er 11 af disse om fodbold. Den 18. oktober skrev alle undersøgelsens udvalgte medier om kvindefodbold. Det var dog ikke de sportslige resultater, aviserne vinklede på. Ni af artiklerne handlede om lønforhandlingerne mellem Spillerforeningen og DBU. I forhold til projektets hypotese stiller vi spørgsmålstegn ved, om denne dækning kan skyldes EM-sølv fra sommerens slutrunde? I Laura Madsens speciale blev kun to artikler kodet til at omhandle kvindefodbold, hvorved der er sket en ændring sammenlignet med vores udvalgte periode.

Hvorvidt disse lønforhandlinger var blevet dækket på lignende vis, hvis ikke landsholdet havde vundet sølv ved EM-slutrunden, vides ikke. Artiklerne er dog et eksempel på, hvordan der er blevet skabt en fælles dansk stolthed, identitet og medfølelse for kvindelandsholdet, når de bliver fremstillet som ofre for DBU. I artiklen *Sammenholdets skæbnestund* (bilag 19) står der således, at situationen er *“en presbold, der kan ende med at blive katastrofal og bombe dansk kvindefodbold tilbage”* (Ibid.). Dette citat understreger ligeledes, at kvindefodbolden ruller fremad. I samme artikel fortæller spillerne Janni Arnth og Stina Lykke, at holdet er klar til at forhandle, således at den kommende kamp mod Sverige kan afvikles, men at det er DBU, der står i vejen for dette. Ekstra Bladet bringer i forlængelse heraf en artikel med rubrikken *Arnth: Det er jo lodret forkert, det DBU siger* (bilag 20). Dette parti og den nationale stolthed i

sportsjournalistikken kommer også til udtryk i Politikens kommentar *Tak for en stor sommer, kvinder - nu nærmer I jer afgrunden* (bilag 21).

“Ingen har en interesse i, at det momentum, som Harder, Nadim og Troelsgaard har sportsligt og i befolkningen, bliver bremset. (...) Det virkelige offer i denne sag er fodbold Danmark, der endelig, ENDELIG har taget kvindefodbolden til sig” (Ibid.).

I forbindelse med sagen trænede spillerne i grønt for Spillerforeningen og ikke med Dannebrog på brystet. Dette bliver ikke set som landsforræderi i mediernes dækning, men der er en klar enighed i artiklerne om, at man holder med det kvindelige landshold frem for DBU. Artiklerne viser, at nationalfølelsen for landsholdet er så gennemtrængende, at spillerne ikke fremstilles anderledes fra de mandlige, og selvom sagen handler om forhandlinger udenfor banen, handler de ikke om deres privatliv. Medfølelsen og ligestillingen kommer ydermere eksplicit frem i indledningen af artiklen *Derfor slap de for udelukkelse* (bilag 22), hvor kvinderne side-stilles med den første linje i ‘Re-sepp-ten’: *“Moder Danmark elsker alle, danske piger, der kan knalde”* (Ibid.). Det er formentlig utvivlsomt, at EM-sølv har sikret dansk kvindefodbold publikum, mediedækning og sportslig anerkendelse.

6.0 Egne artikler

Følgende afsnit indeholder vores fem egne artikler samt en fælles læsevejledning til disse. Derudover medfølges hver enkelt artikel ligeledes af en specifik læsevejledning, der argumenterer for valg af medie, dato, målgruppe og formål med de respektive artikler.

6.1 Læsevejledning til artiklerne

Vi har igennem projektets teoretiske ramme og vores analyser forsøgt at tegne et billede af danske aviser sportssektioner anno 2017. Set ud fra det journalistiske ideal om en ligelig kønsfordeling i forhold til aktører og kilder er der et problem i og med, at kvindelige atleter er underrepræsenteret.

Derfor ønsker vi med vores i alt fem nyhedsartikler at inddrage kvindelige atleter som både aktører og kilder, men på forskellig vis ud fra de observationer som vores analyse har påvist. Alle artikler handler således ikke nødvendigvis om kvindelige aktører, men vil i så fald indeholde kvindelige kilder på en måde, som vi sjældent oplever i vores kodede artikler. Vores røde tråd i artiklerne er altså, at de på et eller flere punkter adskiller sig fra vores egen empiri. Vores artikler er tiltænkt til forskellige aviser, hvilket vil blive uddybet nærmere inden hver enkelt artikel. Vi er bevidste om, at vi adskiller os fra vores undersøgelses artikler, da fire af de i alt fem artikler er skrevet ud fra eller i forbindelse med store sportsbegivenheder, henholdsvis VM i kvindehåndbold og EM i kortbanesvømning.

6.2 Artikel 1

Følgende artikel omhandlende det danske kvindelandshold i håndbold er tiltænkt BT. Avisen kombinerer ofte et mere personligt relateret interview med et mere klassisk kampreferat, der sammenlignet med et Ritzau-telegram i højere grad er præget af sensationselementer og subjektive vurderinger. Derudover forsøges fokus at blive fjernet en smule fra det danske perspektiv, som vi har oplevet værende meget i fokus i vores undersøgelse. I og med artiklen er omhandlende et af dansk sports største trækplastre, vil målgruppen muligvis være bredere end BT's normale kernelæsere. Avisens proklamering som Danmarks sportsavis får dog betydningen, at artiklens analytiske del er præget af sportslige termer.

BT, 3. december 2017

Radičević og Montenegro river Danmark fra hinanden

Danmark fik langt fra en optimal start på VM-slutrunden i Tyskland, da Montenegro lørdag besejrede de danske håndboldkvinder med 31-24. Tilbagevendte Jovanka Radičević blev topscorer med 12 mål.

Casper Bojsen Dalsten

Oldenburg: En forfærdelig start på kampen blev dyr for det danske kvindelandshold i håndbold, da Klavs Bruun Jørgensens tropper lørdag tabte holdets åbningskamp ved VM i Tyskland. Danskerne var aldrig i nærheden af at få point mod den montenegrinske overmagt, der i sikker stil vandt med 31-24.

Det stod klart efter en sand håndboldlektion af 31-årige Jovanka Radičević, der ti dage før slutrunden end ikke var en del af den montenegrinske VM-trup. Det gjorde blot lørdagens oplevelse endnu mere speciel for Radičević.

“For mig er det meget specielt at spille i den her trøje og repræsentere mit land. Jeg tror, at det er forbundet med store følelser for enhver spiller, der spiller for sit land. Jeg er rigtig glad for at være med igen efter halvandet år væk fra landsholdet,” siger hun.

Ansættelsen af den svenske træner Per Johansson kort før turneringens start betød, at både Radičević og Katarina Bulatović blev genindkaldt. Det vakte ikke just glæde hos den danske landstræner forud for kampen.

“Det er et ganske glimrende hold. Det var et godt hold inden deres 28-mands trup blev udtaget. Da de offentliggjorde, at både Bulatović og Radičević også ville komme med, som de ikke var ved forrige slutrunde, stod det klart, at det blev et endnu stærkere hold,” sagde Klavs Bruun Jørgensen på fredagens pressemøde.

Skidt dansk start

Det var de fremmødte danske fans, der styrede lydkulissen i EWE Arena i Oldenburg, da der blev fløjtet op til åbningskampen mod Montenegro.

På banen var det dog de montenegrinske spillere og især kvinden med nummer 4 på ryggen, der dikterede tempoet. Jovanka Radičević drev ganske enkelt gæk med det danske forsvar, og den rutinerede montenegriner scorede hele otte mål i kampens første 16 minutter. I samme periode scorede det danske hold tilsammen blot tre mål.

Forsvaret haltede gevaldigt hos de danske kvinder, og i den modsatte ende var angrebsspillet idéløst og afslutningerne uden kvalitet. Det eneste danske lyspunkt i første halvleg var Lotte Griegel, der med fem scoringer gjorde sit for at holde Danmark inde i kampen.

Holdene gik til pause med en montenegrinsk føring på 17-12, men trods en opsang fra Klavs Bruun til de danske kvinder i pausen, blev præstationen ikke bedre i anden halvleg. Montenegro og Radičević fortsatte tempoet, og da den rutinerede højrefløj havde øget sin måltotal til 12 ti minutter inde i anden halvleg, kunne hun roligt sætte sig ud på bænken og se til, mens sejren blev endeligt cementeret.

Beskedens stjerne

Efter kampen blev Jovanka Radičević fortjent kåret til kampens spiller. Alligevel var hun efterfølgende beskeden, da hun skulle sætte ord på sin egen præstation.

“For mig er det ikke vigtigt, hvem der scorer målene. Jeg fik chancen i de første 30 minutter i dag, men det vigtigste for mig er, at vi vandt kampen og lignede et hold på banen,” siger hun.

Verdensstjernen havde dog intet imod at rose sit eget holds præstation efter kampen, hvor Danmark på forhånd var udråbt til favorit.

“Jeg læste i de danske aviser, at Danmark ville køre os over. Jeg er stolt af mit hold, og at vi endnu engang viste dem, at de ikke bare render os over ende. Vi spillede med stort hjerte og gjorde det fantastisk i forsvaret. Jeg tror, at de vil respektere os mere nu, end de gjorde inden kampen,” siger Radičević.

Ovenpå sejren står Montenegro med gode kort på hånden i forhold til at ende på en af gruppens fire øverste placeringer, der giver adgang til turneringens ottendedelsfinaler. Danmark derimod er presset til sejr i søndagens kamp, hvor modstanderen er Japan med danske Ulrik Kirkeløkke i spidsen.

Antal anslag: 3828

6.3 Artikel 2

Artiklen er tiltænkt at blive publiceret i Jyllands-Posten torsdag d. 7. december. Den er skrevet ud fra, at den afviger sportsektionernes fokus på sportslige resultater inde på banen. Vinklen har dog et fokus på præstationer der vedrører sport, men den omhandler seerne selv. Fansenes betydning og præstation har vi ikke set eksemplificeret i undersøgelsen, og i denne styres journalistikken ikke af en ukritisk national stolthed. Netop Jyllands-Posten har oftere et journalistisk perspektiv, der ligger uden for banen. Fansene har hjemmebane i Aarhus. I samme by har Jyllands-Posten redaktion og læsere.

Jyllands-Posten, 7. december 2017

Danske fans synger for en tom tysk håndboldhal

Jesper Dannemarre (anden fh.) og vennerne er klar på at skråle ekstra højt blandt de tomme sæder i EWE Arena. Foto: Anders Christian Hovgaard

Kvindelandsholdets gruppekampe i Oldenburg ved VM i håndbold er ikke blevet spillet i en rød-hvid kulisse som håbet, men foran tomme blå sæder.

Anders Christian Hovgaard

På banen har de danske kvinder spillet sig frem til ottendedelsfinalen mod værtsnationen Tyskland ved VM i håndbold. Men antallet af danske fans på lægterne har ikke levet op til forventningerne. Det er til trods for, at afstanden fra den danske grænse til kampene i det nordvestlige Tyskland er 300 kilometer. I gennemsnit har kun halvdelen af EWE Arenas 5250 blå sæder været besat til de danske gruppespilkampe. Det modsatte billede oplevede de medreisende danskere i januar ved herrernes VM-slutrunde i Frankrig.

”Herrernes slutrunde i Frankrig var opbygget større og virkede større. Der var langt flere tilskuere allerede til de indledende kampe,” fortæller Jesper Dannemarre, der endnu en gang har taget turen fra Aarhus med vennerne for at støtte Danmark.

Inden kvindernes håndboldslutrunde blev fløjtet i gang forventede det tyske håndboldforbund at sælge 3000 billetter i gennemsnit til hver kamp. Selvom forventningerne endnu ikke er blevet indfriet, ændrer det ikke oplevelsen for aarhusianerne.

”Til en slutrunde er de bedste spillere på banen, og det er fantastisk at sidde og nærstudere dem. Tilskuertallet betyder ikke alt. Vi må bare give det ekstra sammen med de andre, der er her og skaber stemningen,” siger Jesper Dannemarre.

Opbakningen bemærkes

De danske fans har haft svært ved at starte en national tradition som bølgen og præge lydkulissen med de karakteristiske klappølser. Alligevel bemærker landstræner Klavs Bruun Jørgensen fansenes tilstedeværelse, når kampene er i gang.

”Vi klager bestemt ikke. Vi kan se, at der er danskere i hallen, og vi kan høre dem,” siger han.

Ligeledes udtrykker de danske spillere stor taknemmelighed over for de fremmødte danske fans. Alligevel savner de publikummet fra sidste års EM-slutrunde på hjemmebane, hvor holdet spillede sig til en fjerdeplads foran fyldte tribuner.

”De fans, der er her, gør det rigtig godt. At se Dannebrog til stede er bare den bedste følelse. Men når hallen er under halv fyldt, og vi er bagud som mod Montenegro, så er man nødt til selv at sætte liv i stemningen,” siger fløjspiller Simone Böhme.

På banen er hun kendt for at bryde ud i vild jubel og løfte knytnæverne ud mod fansene, når hun banker bolden i kassen fra sin position på højre fløj. Hun mener, det er vigtigt at fejre sejrene med de danske fans på og uden for banen.

”Jeg skal skabe en god energi, udstråling og værdsætte, at de er her. Det gør jeg ved at gå rundt og hilse på tilskuerne efter kampen, fordi fælles for os alle er, at vi kommer for det samme og kæmper for Danmark,” siger hun.

Sejre kan fylde tribunerne

Den danske landstræner vurderer ikke, at det er skruebolde og skud i kroen, der kan få flere danskere til Tyskland. Nationalsangen runger først i hallen, når sejre kommer på bordet.

”Det er ikke seværdig håndbold, der hjælper på tilskuertallet. Det er kun sejre, der tæller,” siger Klavs Bruun Jørgensen.

Han indledte VM med et håb om stor dansk opbakning i Oldenburg. Tilskuertallet har indtil videre ikke levet op til landstrænerens forhåbning. Efter 22-20-sejren over verdensmestrene fra 2013, Brasilien håber han på flere rødhvide farver på lægterne.

”Jeg håber, at flere vil tage turen herved, hvis vi bliver ved med at levere varen, som mod Brasilien,” sagde Klavs Bruun Jørgensen efter holdets tredje sejr på stribe.

Jesper Dannemarre og vennerne kunne ikke være der til at synge de danske kvinder frem i den sidste og afgørende gruppespilkamp mod håndboldstormagten Rusland. De er dog klar til at gå glip af sild og snaps for at køre til den tyske håndboldhal igen, hvis Danmark opnår videre avancement til medaljekampene.

"Går vi langt, og der bliver en rød-hvid hal, kommer vi herved igen. Vi dropper julefrokosten, hvis vi går i finalen," understreger Jesper Dannemarre.

Antal anslag: 4113

6.4 Artikel 3

Artiklen er tiltænkt publicering i BT's trykte sportssektion lørdag d 16. december 2017, som var dagen efter Mathias Rysgaard svømmede sit indledende heat under EM i kortbanesvømning i Royal Arena. Svømning er en af de sportsgrene, hvor kvinder dækkes mest i medierne. Formålet med nyhedsartiklen er at inddrage en mandlig svømmer som fokusperson og yderligere anvende en kvindelig ekspertkilde. Det er en kombination, som ikke ses i de artikler, vi har kodet. BT's sportssektion er valgt, da det er den avis, der har dækket størst og bredt i vores undersøgelse. Målgruppen er læserne af BT's sportssektion i avisen.

BT, 16. december 2017

Ungt dansk svømmehåb misser EM-semifinale

På trods af hjemmebanefordelen i en tætpakket Royal Arena formåede unge Mathias Rysgaard ikke at kvalificere sig til fredagens semifinaler på 50 meter fri ved EM i kortbanesvømning.

Jacob Christian Quvang

Royal Arena: EM-debutanten Mathias Rysgaard svømmede hurtigere end nogensinde før i disciplinen 50 meter fri. Den personlige rekord var dog ikke nok til at kvalificere sig til fredagens semifinaler ved EM i kortbanesvømning på hjemmebane i Royal Arena.

På bane ni svømmede 19-årige Rysgaard i tiden 22:26 sekunder, hvilket resulterede i en femteplads i et heat, som blev vundet af ukrainske Sergii Shevtsov.

Selv var Rysgaard ærgerlig over ikke at skulle svømme med i aftenens semifinaler, men han var alligevel tilfreds med sin egen præstation.

“Det gik meget godt. Jeg satte ny personlig rekord, så jeg har aldrig gjort det bedre, end jeg gør nu,” siger stortalentet Rysgaard og fortsætter:

“Der var nogle forskellige ting, som ikke fungerede. Selvfølgelig er det bittert, at jeg ikke får lov til at svømme semifinale i aften, men sådan er det.”

Stort potentiale, men teknikken skal forbedres

Rysgaard anerkender, at han skal forbedre sig teknisk, hvis han i fremtiden skal svømme med om de bedste placeringer. Med andre ord er der fortsat plads til forbedring for den unge svømmer.

“Jeg lå dårligt i vandet og skabte en masse modstand. Samtidig fik jeg ikke ordentligt fat i vandet, hvilket gjorde, at jeg brugte for mange kræfter. Jeg blev til lidt af et piskeris,” siger han.

Mathias Rysgaard er en svømmer, vi kommer til at se meget mere til i fremtiden. Det vurderer svømmeekspert Mette Jacobsen efter at have set den unge svømmer fra Kalundborg udfolde sig i bassinet på den helt store scene for første gang i karrieren.

“Der er masser af potentiale i ham, men 50 meter fri er en svær disciplin at gøre sig i. Det er kongedisciplinen,” siger den tidligere topsvømmer, der nu agerer ekspert på TV2 Sport.

Hjemmebanens enorme betydning

At svømme et europæisk mesterskab på hjemmebane var stort for Mathias Rysgaard, og han føler selv, at opbakningen fra de mange tusinde danskere hjalp ham på vej.

“Nu har jeg prøvet at svømme på hjemmebane et par gange, og det er fedt. Der er en fed stemning, når man kommer ind til bassinet. Det, at der bliver råbt på en, gør, at jeg præsterer bedre. Ingen tvivl om det,” siger kalundborgenseren, der håber, at det ikke er sidste gang et stort mesterskab kommer til Danmark.

Mette Jacobsen, der er indehaver af i alt 36 EM- og VM-medaljer, understreger, at hjemmebanen giver en psykologisk fordel, der i sidste ende kan medføre bedre resultater.

“Det at få hallen med én, det kan også få dig til at svømme hurtigere,” siger hun.

For unge Mathias Rysgaard var EM på hjemmebane karrierens største højdepunkt. En oplevelse der var fantastisk såvel som overvældende. Forsøget på at lukke omgivelserne ude og holde fokus på heatet lykkedes dog ikke helt for den unge svømmer.

“Jeg har aldrig været så fokuseret i hele mit liv, da jeg skulle svømme, men i løbet af fem sekunder var det væk,” siger Mathias Rysgaard.

Heatet var Mathias Rysgaards sidste under EM. Omend det ikke blev til et semifinalheat, er viljen og evnerne stadig til stede for stortalentet, hvis næste mål er at kvalificere sig til EM på langbane i Glasgow i sommeren 2018.

Antal anslag: 3318

6.5 Artikel 4

Artiklen er tiltænkt publicering i perioden efter EM i svømning I København 13.-17 december. Svømning er en af de få sportsgrene, hvor kvinderne dominerer dækningen. Derfor har denne artikel en mandlig aktør og en kvindelig ekspert, en kombination vi ikke fandt nogle eksempler på i kodningen. Vinklen er ikke på resultatet, men på livet som svømmer. BT's sportssektion er valgt, da det er den avis, der har dækket størst og bredt i vores undersøgelse. Målgruppen er læserne af BT's sportssektion i avisen.

BT, 28. december 2017

Dansk svømmer jagter tredje OL på stribe

De Olympiske Lege er en så fantastisk oplevelse, at den danske svømmer Daniel Skaaning har vendt et kommende karrierestop til et målrettet sats på legene i Tokyo i 2020.

David Bruno-Erland

Daniel Skaaning vil have endnu en OL-deltagelse i bagagen. Den fantastiske oplevelse fra Rio sidste år står stadig lysende klart for den danske svømmer, som for alt i verden ønsker at mærke OL-suset igen.

“Der er ingen tvivl om, hvad der er mit altoverskyggende mål. Jeg vil meget gerne kvalificere mig til OL i en individuel disciplin, og det skal ske i 200 meter medley,” siger den 24-årige svømmer fra Vestegnen.

Danskeren har to gange tidligere deltaget ved verdens største sportsbegivenhed i holdkap, men tredje gang er målet at svømme for sine egen chance.

Og målet om individuel deltagelse ved legene i 2020 er bestemt ikke urealistisk, vurderer den tidligere topsvømmer Lotte Friis.

“Han skal klare kravene fra Team Danmark, så har han gode chancer. Han har et godt træningsmiljø på Bellahøj, hvor de har gode betingelser for at klare sig godt og dermed komme til OL,” siger Lotte Friis, der selv har en individuel bronzemedalje fra OL i 2008 i Beijing.

OL blev karrierens redning

De mange træningstimer sammenholdt med en lav løn betød, at Skaaning havde planlagt at stoppe karrieren efter OL i Rio i 2016, da han havde mistet lysten til endnu et svømmetag. Men den enestående OL-atmosfære i den brasilianske storby betød, at gejsten kom tilbage hos den blonde dansker.

“Jeg havde lidt glemt, hvorfor jeg lå og trænede så meget. Men så kom jeg ind på den store scene, hvor der sad 15.000 ellevilde tilskuere. Dét vil jeg gerne opleve igen,” siger han.

“Kan kun lige betale regningerne”

Livet som professionel svømmer er ingen dans på roser, og selvom Daniel Skaaning knokler både i og uden for bassinet, løber økonomien kun lige akkurat rundt.

“Jeg knokler rigtig meget for få penge, og jeg kan kun lige betale regningerne,” siger han og fortsætter:

“Jeg har ti vandtræninger á to timer, tre styrketræninger og hvad der ellers kommer af træning på land. Alt i alt løber det op i 30 timer om ugen,” siger Skaaning, der to aftener om ugen læser en HD på CBS ved siden af svømningen.

De danske svømmere lever overvejende af støtte fra Team Danmark. Udover støtten er de afhængige af sponsorer, hvorfor det er vigtigt at være synlig og pleje sit netværk og image.

“Vi kæmper indbyrdes for al den eksponering, vi kan få. Jeg tror aldrig, svømning bliver en sport, som vi kan leve fuldstændig af. Jeg har også nogen til at hjælpe mig med det, men jeg tror, at jeg bruger 10-15 timer om ugen på at pleje mit netværk og mine sponsorinteresser,” siger Skaaning.

Forud venter endnu to et halvt år med lignende forhold inden Skaaning kan booke sin billet til OL i Tokyo i 2020. Som første skridt på vejen testede han for nyligt evnerne mod europas bedste svømmere ved EM på kortbane i Royal Arena i København. I favoritdisciplinen 200 meter medley blev han nummer 11 og kvalificerede sig dermed lige præcis ikke til finalen.

Antal anslag: 3044

6.6 Artikel 5

Artiklen er tiltænkt publicering i Politikens sportssektion mandag den 8. januar 2018. Politikens sportssektion er valgt, da den i højere grad er kendetegnet ved dybdegående og udfordrende sportsjournalistik. Den forsøger i mindre grad at skabe sensation og forargelse, som eksempelvis BT og Ekstra Bladet. Artiklen adskiller sig fra vores undersøgelse, da den tager udgangspunkt i vægtløftning, der hverken er synlig hos os eller i de tidligere undersøgelser vi har sammenlignet os med. Derudover har artiklen overvægt af kvindelige kilder og en kvindelig aktør i fokus, der ligeledes afviger fra vores empiri.

Politiken, 8. januar 2018

Danske kvinder vil have talkum og tunge vægte

Amalie Løvind i færd med at løfte 85 kilo i forberedelserne til danmark- og europamesterskaberne i marts måned. Foto: Mikkel Fuhr Nielsen

Danske kvinder har de senere år byttet crossfit ud med tunge vægte. 23-årige Amalie Løvind er det seneste skud fra stammen.

Mikkel Fuhr Nielsen

I dag vil danske kvinder have større muskler, og flere bytter eksklusive crossfitcentre ud med mindre træningssaller for at dyrke vægtløftning. Tendensen opleves hos Dansk Vægtløftnings-Forbund, der har oplevet en stigning på 45 procent i antallet af nye kvindelige medlemmer. Det viser den seneste årlige optælling fra Danmarks Idrætsforbund. Ifølge Lene Larsen, næstformand i Dansk Vægtløftnings-Forbund, er årsagen klar.

“Vi har været gode til at hente udøvere ind fra crossfit for derefter at dygtiggøre dem i de discipliner, som indgår i begge sportsgrene, for til sidst at holde fast på dem,” siger Lene Larsen.

Den positive udvikling ses ikke kun på medlemstallene. Næstformanden er også begejstret for de seneste sportslige resultater i de teknisk krævende discipliner, træk og stød.

“Det er rigtig stærkt, at både kvindelige juniorer og seniorer gør sig gældende ved både de danske og nordiske mesterskaber,” siger Lene Larsen.

Danmarks nye komet

En af de danske vægtløftere, der er en del af denne udvikling, er 23-årige Amalie Løvind. Hun har på kort tid udviklet sig til den bedste danske kvindelige vægtløfter i sin vægtklasse, og hun blev i 2017 udtaget til det danske landshold efter flere flotte præstationer.

“Min største personlige bedrift er de danske rekorder, jeg satte i december måned, i både træk på 77 kilo og stød på 96 kilo,” siger Amalie Løvind.

Disse resultater er til trods for, at den stærke dansker startede 2017 som crossfitudøver og kun har dyrket vægtløftning i et enkelt år. Hun har altid beundret teknikken i vægtløftning og haft et brændende ønske om at tilegne sig en forbedret teknik i sporten, der kræver store overarme.

“Jeg ville gerne dygtiggøre mig inden for de tekniske parametre af vægtløftning, hvilket også er årsagen til, at jeg skiftede crossfit ud med vægtløftning,” siger hun.

Hovedpersonen selv forventede ikke, at skiftet skulle føre til en øjeblikkelig succes, men hun er ikke bleg for at indrømme, at hun er glad for den positive udvikling.

2018 skal også løftes over hovedet

I dag træner Amalie Løvind fem gange om ugen for at forbedre sine danmarkskrekorder og konkurrere blandt europas bedste. Ligesom Amalie Løvind ikke er bange for at sætte barren højt, er Frank Petersen, udviklingskonsulent i Dansk Vægtløftnings-Forbund og en del af det danske landstrænerteam, optimistisk på hende og de andre kvindelige løfteres vegne.

“Dansk kvindevægtløftning stormer frem i øjeblikket, og de kvindelige løftere nærmer sig samtidig toppen i nordiske sammenhænge,” siger han og påpeger sine store forventninger til Amalie Løvind:

“Jeg er helt sikker på, at hun kan gøre sig gældende i nordisk sammenhæng og slå sine egne danske rekorder.”

Om året 2018 kan leve op til de stærke præstationer fra den forgangne sæson vil de næste måneders træning afgøre, inden sæsonen for alvor indledes med danmarksmesterskaberne den 10. marts.

Antal anslag: 3190

7.0 Diskussion

Vores ovenstående analyse og dertilhørende diskussioner giver anledning til at stille spørgsmålet om, hvilke parametre der kan forklare kvindernes position i sportsjournalistikken?

Tager vi udgangspunkt i projektets hypotese, kan vi til dels argumentere for, at sportslige resultater har en betydning for mediedækningen af kvindelige aktører. Vi har set bedre sportslige resultater i både kvindefodbold og tennis, hvilket har medvirket til en samlet stigning på 47 % i antallet af artikler omhandlende kvindelige aktører sammenlignet med Laura Madsens undersøgelse. Særligt er der skrevet flere artikler om kvindefodbold, der er gået fra to i Madsens undersøgelse til 11 i vores undersøgelse. Dette viser, at en enkeltstående sportspræstation kan sætte et markant præg på undersøgelsesresultaterne. DBU-sagen betød, at kvindelandsholdet risikerede udelukkelse fra at kæmpe om medaljer ved de to kommende internationale slutrunder. Blev Danmark udelukket ville landets største fodboldmedie, bold.dk, genoverveje deres dækning af kvindefodbold (Helmin, 2017). Dette eksemplificerer ligeledes, hvordan resultater og medaljer styrer sportsjournalistikken. Spørgsmålet er dog, om dækningen og den generelle interesse for tennis og fodbold kan skyldes et stort antal af danskere, der dyrker sportsgrenene.

DIF's seneste medlemstal hos de enkelte idrætsforbund er dog ikke umiddelbart et parameter for spalteplass i vores undersøgelse. Eksempelvis har Dansk Gymnastik Forbund det næsthøjeste medlemstal ifølge DIF, og alligevel har vi ikke registreret nogen artikler omhandlende gymnastik. Ej heller til trods for både en VM sølv- og bronzemedalje i tumbling i 2017, der er en disciplin under Dansk Gymnastik Forbund (DIF, 2018). Der skal tages forbehold for, at det givne medlemstal kan skyldes, at især mange børn og ældre dyrker gymnastik uden et kompetitivt perspektiv. Den manglende dækning trods et højt medlemstal ses eksempelvis også i golf. Denne sportsgren har det fjerdehøjeste medlemstal (DIF, 2017), men blev repræsenteret i otte artikler. Dette gør golf til den tiende mest dækkede sportsgren i vores undersøgelse (bilag 3).

Det er værd at bemærke for repræsentationen og portrættingen i sportssektionerne, at kriteriet om identifikation og nærhed er et afgørende parameter for spalteplass (jvf. 3.1). Både

mandlige og kvindelige atleter skrives og citeres ind i en kontekst, hvor den nationale stolthed kommer til syne. Størstedelen af avisernes kilder er danske eller repræsenterer en dansk atlet. Derfor kan man argumentere for, at sportsjournalistikken går på kompromis med sportslige resultater, idet de danske sportslige præstationer langt fra altid er gældende for niveauet på den internationale scene.

Alligevel er sportslige resultater, medlemstal og nationalitet ikke nødvendigvis lig med læsere. Avisdækningen afspejler tv-dækningen, der er domineret af sportsgrene som eksempelvis fodbold, håndbold, cykling og tennis (Toft, 2012: 54). Netop i disse sportsgrene er pengene centreret, fordi der er læsere og seere nok til at skabe kommerciel interesse i form af reklamer, sponsorer med mere (Ibid.). Med andre ord er avisernes dækning i høj grad afhængig af, hvem der ser de sportsgrene, der bliver vist i tv. Men det afgør ikke nødvendigvis, hvilke sportsgrene vi finder interessante. Ditte Toft påpeger i sit danske bidrag til ISPS i 2011, at mænd dengang var de største forbrugere af sport i medierne (Toft, 2012: 54). Hvis vi går ud fra, at sportsseerne stadig primært er mænd, som vil se de atleter, der kan slå og sparke hårdt til bolden, bliver kvinderne overtrumpet i forhold til den fysiske formåen og kvalitet i langt de fleste sportsgrene, som Tina Müller pointerer (Martinez, 2016). Dette kan i så fald være med til at forklare underrepræsentationen af kvindesport i tv og avisspalterne.

Disse kriterier og parametre former sportsjournalistikken og dækningen, og som David Rowe karakteriserer, har den sin egen genre (The toy department), der på flere punkter adskiller sig fra nyhedsjournalistikken (jvf. 3.1). Derfor stiller vi spørgsmålstejn ved, om sportssektionerne skal indordne sig under et demokratisk ideal, således at dækningen underlægger sig mangfoldighed, pluralisme og ligestilling? Vi har forsøgt at vise, hvordan de ovenstående kriterier og parametre styrer sportssektionernes indhold og givetvis må det være dét, som læserne finder interessant. I så fald viser undersøgelsen, at det journalistiske ideal om ligelig kønsrepræsentation bliver undermineret af de eksisterende interesser i sportsjournalistikken, og det er disse interesser, der er med til at reproducere de eksisterende forhold.

Afslutningsvis ser vi det som interessant at kigge nærmere på, hvordan vores egne produktioner placerer sig i dette felt af interesser og parametre. Ud fra et journalistisk benspænd har vi forsøgt at komme med eksempler på, hvordan den kønslige repræsentation kan højnes

gennem artikler med kvindelige aktører og kilder. Men at vores journalistiske benspænd har dikteret og vinklet vores artikler i forhold til projekts problemformulering er ikke lig med, at sportsredaktionerne vil have publiceret dem. For når man læser om en makedonsk håndboldstjerne, kvindelandsholdet håndboldfans, en semikendt mandlig svømmer og kvinder i vægtløftning udelades et eller flere af de parametre, der gør sig gældende inden for sportsjournalistikken, som projektet opstiller ud fra teorien og empirien. Vi står tilbage med spørgsmålet, om den kvindelige underrepræsentation skal ændres, og i så fald hvem der skal ændre den.

8.0 Konklusion

Vores kvantitative indholdsanalyse viser en underrepræsentation af kvinder i dansk sportsjournalistik. 10,3 % af i alt 551 artikler omhandler kvindelige aktører i de trykte sportssektioner fra BT, Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Politiken i to uger i 2017. Dette er en stigning på 47 % sammenlignet med Laura Madsens speciale, som er den seneste undersøgelse på området, fra efteråret 2015 og foråret 2016. Vi kan konkludere og bekræfte vores hypotese om, at sportslige resultater har en væsentlig betydning for udviklingen. Kvindefodboldlandsholdets sølvmedalje ved EM i 2017 har resulteret i en øget mediedækning, når vi sammenligner antallet af artikler med Madsens undersøgelse. Ligeledes har Caroline Wozniackis præstationer det seneste år cementeret kvindetennisens position i de danske medier, der overtrumfer dækningen af mænd. Dog viser vores undersøgelse, at mediedækningen ikke kun afhænger af sportslige resultater. Den sportslige nationalfølelse, kvalitet og kommercielle interesser er nogle af de parametre, der ligeledes er med til at forme sportssektionerne.

Underrepræsentationen af kvinder ses også i forhold til kilder, hvor vi har registreret 39 kvindelige ud af i alt 504. De kvindelige kilder er primært aktive aktører, og ikke trænere, klub- eller organisationspersoner, der oftest er mænd. Artiklerne om kvinder er i gennemsnit 55 ord kortere og oftere skrevet af Ritzau end artiklerne om mænd. Derudover er 15 af 551 artikler skrevet af kvindelige afsendere, men ingen af disse artikler handler udelukkende om kvinder. Vi konkluderer, at sportsjournalistikken i det store hele er skrevet af mænd, men vigtigst i forhold til projektets problemformulering, om mænd.

Det er mandlige stereotyper, der hersker i fremstillingen af de gode sportspræstationer, og vi oplever ikke, at de enkelte sportsdiscipliner bliver fremstillet ud fra bestemte kønsidealiser. Vores analyse viser dog, at der er et stort fokus på kvindelige atletes privatliv og ageren uden for banen sammenlignet med mandlige atleter. Fremstillingen af den kvindelige atlets privatliv lader til at være et afgørende parameter for at finde vej til spalterne. Trods dette ser vi ingen direkte påvisning i aviserne af, at sex og kvindernes fysiske attraktion sælger. Dette kan skyldes, at artikler med et sådant fokus er blevet flyttet til andre dele i aviserne samt på aviserens netsider.

9.0 Litteraturliste

Bøger:

Brinkmann, Svend & Lene Tanggaard, 2015: *Kvalitative metoder*. 2. udgave. Hans Reitzels Forlag, s. 68-72 og s. 393-405

Eskjær, M. og Helles, R., 2015: *Kvantitativ indholdsanalyse*. 1. udgave. Samfundslitteratur

K. Fuller, Linda, 2006: *Sport, Rhetoric and Gender*. MacMillan

Handgaard, Brynjulf m.fl., 2013: *Journalistikk - en indføring*. 1. udgave. Gyldendal Akademisk, s. 99-100

Hansen, A., Cottle, S., Negrine, R., Newbold, C., 1998: *Mass Communication Research Methods*, MacMillan

Hansen, A., Cottle, S., Negrine, R., Newbold, C., 2009: *Mass Communication Research Methods*, MacMillan

Hussain, M. Azhar, 2016: *Datapræsentation og fordelinger*. I: Catharina Juul Kristensen og M. Azhar Hussain, 2016: *Metoder i samfundsvidenskaberne*. 1. udgave. Samfundslitteratur

Juul, Søren & Kirsten Bransholm Pedersen, 2012: *Samfundsvidenskabernes Videnskabsteori - en indføring*. 1. udgave. Hans Reitzels Forlag, s. 128-132

Jæger, Birgit, 2016: *Mixed Methods*. I: Catharina Juul Kristensen og M. Azhar Hussain, 2016: *Metoder i samfundsvidenskaberne*. 1. udgave. Samfundslitteratur

Kramhøft, Peter, 2000: *Journalistik med omtanke*. 1. udgave. Ajour, s. 112-145

Publikationer:

Agergaard, Sine, 2004: *Dansk kvindehåndbold i medierne – fra "jernhårde ladies" til små piger*, Dansk Sociologi, s. 92-106

Gill, Rosalind, 2007: *News, Gender and Journalism I: Gill: Gender and the Media*. Cambridge, Polity, s. 113-117

Jo Kane, Mary, 1996: *Media Coverage of the Post Title IX Female Athlete: A Feminist Analysis of Sport, Gender and Power*. I: 3 Duke Journal of Gender Law & Policy, s. 95-130

Madsen, Laura, 2017: *Kvinder Dømt Ude*, Roskilde Universitet

Pfister, Gertrud, 2004: *Salg af kroppen - sportskvinder, massemedier og sportens kommodificering*. I: Kvinder, køn og forskning nr. 2-3

Rowe, David, 2005: *Fourth Estate or Fan Club?*. I: Open University Press, s. 125-136

Rowe, David, 2007: *Sports journalism Still the 'toy department' of the news media?*. s. 385-405

Skovbjerg, Annegrete og Søren Schultz Jørgensen, 2006: *Dagspressens Kilder*. I: CFJE, s. 19-30

Toft, Ditte, juli 2012: *Idræt i avisen*. I: Idrættens Analyseinstitut

Artikler:

Bentsen, Bo, 19.08.2016: *Aldrig sket før: Kvindelige danske atleter er ved at overgå mændene ved OL*. I: TV2. Internetadresse: <http://sport.tv2.dk/2016-08-19-aldrig-sket-foer-kvindelige-danske-atleter-er-ved-at-overgaa-maendene-ved-ol> [04.01.2018]

Bentsen, Bo, 09.12.2017: *Helle Thomsen er den eneste kvindelige VM-træner: - Mange står af, når der kommer pres på*. I: TV2. Internetadresse: <http://sport.tv2.dk/haandbold/2017-12-09-helle-thomsen-er-den-eneste-kvindelige-vm-traener-mange-staar-af-naar-der> [04.01.2018]

Helmin, Jesper, 17.10.2017: *Bold.dk genovervejer dækningen af kvindefodbold*. I: bold.dk. Internetadresse: <https://www.bold.dk/kvinde/nyheder/bolddk-genovervejer-daekningen-af-kvindefodbold/> [04.01.2018]

Hemmer-Hansen, Mikkel, 26.11.2017: *Wozniacki er tilbage på toppen: »Det er helt forrygende, hvad hun har præsteret i år«*. I: Jyllands-Posten. Internetadresse: <https://jyllands-posten.dk/sport/ECE10054082/wozniacki-er-tilbage-paa-toppen-det-er-helt-forrygende-hvad-hun-har-praesteret-i-aar/> [04.01.2018]

Ingvorsen, Emil, 04.08.2017: *Mest sete fodboldkamp i 2017: Kvindelandsholdets semifinalesejr slog seerrekord*. I: Danmarks Radio. Internetadresse: <https://www.dr.dk/sporten/fodbold/mest-sete-fodboldkamp-i-2017-kvindelandsholdets-semifinalesejr-slog-seerrekord> [04.01.2018]

Martinez, Christian, 03.05.2016: *"Røde kort kan gøre mig rasende"*. I: Euroman. Internetadresse: <https://www.euroman.dk/kvinder/en-kvinde-vi-kan-li-tina-muller> [04.01.2018]

Internetreferencer:

Medaljer og Mesterskaber. Udgivet af Danmarks Idrætsforbund. Internetadresse: https://www.dif.dk/da/ol_elite/medaljer_og_mesterskaber [04.01.2018]

Medlemstal 2015-2016. Udgivet af Danmarks Idrætsforbund. Internetadresse: https://www.dif.dk/da/om_dif/medlemstal [16.12.2017]

Leg. Udgivet af Den Danske Ordbog. Internetadresse: <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=leg> [18.12.2017]

Sladder. Udgivet af Den Danske Ordbog. Internetadresse: <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=sladder> [19.12.2017]

Caroline Wozniacki. Udgivet af Google. Internetadresse: <https://www.google.dk/search?client=safari&rls=en&dcr=0&biw=1694&bih=900&tbm=isch>

&sa=1&ei=RKFPWv6PBpCWsAeb5Zn4Bw&q=caroline+wozniakci&oq=caroline+wozniakci&gs_l=psy-ab.3..0i13k1l10.5615.93464.0.93747.27.17.1.9.9.0.164.1041.13j1.17.0....0...1c.1.64.psy-ab..0.18.913.0..0j0i67k1.44.AuaLOBYDrIw [20.12.2017]

Nicklas Bendtner. Udgivet af Google. Internetadresse:

https://www.google.dk/search?q=nicklas+bendtner&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwidg6PRgcPYAhWRfFAKHanzBGkQ_AUICigB&biw=1694&bih=900 [20.12.2017]